

ИДИ ЗАФАР МУБОРАК!

ТАХТИ

**СОЗАНДАГИЮ БУНЁДКОРӢ
ҲАДАФИ МОСТ!**

Рӯзнома аз моҳи майи соли 1932
нашр мешавад
СЕШАНБЕ 8 майи соли 2018
№18-19 (8278)

ҚУБОД

Нашрияи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

ТАБРИКОТИ РАӢСИ НОӢЯИ ҚУБОДИЁН, ФАЙЗУЛЛОЗОДА ЗАФАР ХАЙРУЛЛО БА МУНОСИБАТИ ИДИ ҒАЛАБА

Имрӯзо дар сар то сари кишвари азизамон, дар мамлакатҳои собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ ва Аврупо яке аз ҷашнҳои таърихӣ, 73-солагии Иди Ғалаба дар Ҷанги Бузурги Ватании солҳои 1941-1945 бо тантана ҷашн гирифта мешавад. Аз ин фурсат истифода бурда, Иди Зафарро ба мардуми шарифи ноҳия табрик мегӯям.

Дар таърихи башарият Иди Ғалаба ва қорнамоиҳои падарону бародарони калонсоли мо дар араси мудҳиштарин ҷанги ҷаҳонии асри гузашта як пораи воқеии сарнавишт, як саҳифаи пурифтихори таърихро таҷассум менамояд.

Солҳо гузаштанд, наслҳои нав ба дунё омада, ба камол мерасанд, вале қадрамони беамсоли халқ дар набардҳои ҷанг аз хотираҳо

ҳеҷ гоҳ фаромӯш нахоҳад шуд.

Қорнамои ва далерии муҳофизони Ватан таҷассумгари ҷасорат ва мардонагии бемисли онҳо буда, ҳамзамон ин қорнамоиҳо садҳо ҳазор захму ҷароҳат, қурбониву маҳрумӣ ва хотираҳои талхро бо худ оварданд.

Дар қатори ҳазорҳо нафар ватандӯстон ҷавонмардони ноҳияи Қубодиён низ ихтиёран ба майдони ҷанг сафарбар гардида, дар набардҳои ҷанг баҳри торумор намудани душманони Ватан фаъолона иштирок намуда, сазовори ордену медалҳои фахрӣ гардидаанд.

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо сарвари Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон хизматҳои шоистаи иштирокчиёни майдони набардҳо доимо қадрдонӣ намуда, нисбати онҳо ғамхорӣ зоҳир менамояд.

Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён низ ин

иқдоми некро қонибдорӣ намуда, баҳри кӯмаку дастгирии иштирокчиёну маъҷубони ҷанг тамоми ҷоракҳо меандешад. Дар арафаи ин ҷашни хотирмон ба ду нафар иштирокчиёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ, ду нафар иштирокчиёни ақибгоҳи ҷанг

ва 25 нафар барқароркунандагони сохти конституционӣ – Сипарони Ватан кумаки яқвақтаинаи молиявӣ расонида шуд.

Имрӯз аз шумораи садҳо нафар иштирокчиёни ва собиқадорони ҷанг нафарони башумор мондаанд, ки ба ҷо овардани иззату ҳурмати онҳо вазифаи муқаддаси мо мебошад.

Иштирокчиёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ мисли шохсутуне мебошанд, ки ҷомеаи моро мустақкам нигоҳ дошта, насли ҷавонро барои вориси асили бузургмардони гузашта гардидан омода месозанд. Қорнамоиҳои онҳо баҳри ҳимоя ва ҳифзи хоки Ватан, барои тарбияи ватандӯстии насли наврасу ҷавон як китоби пурарзиши панду ҳикмат буда, ҳар як сатри он роҳкушо ва роҳнамои насли ояндаи кишвар мебошад.

СЕМИНАРИ МУФИД

ИНЪИКОСИ МАСОИЛ ДАР РАСОНАҲОИ ҶАДИД

Воқеан имруз маълум аст, ки рушду нуму ва пешравии ҳеҷ як соҳаро бе истифодаи технологияи нав тасаввур кардан ғайри имкон аст. Суръати баланди нагонии техникаи боиси он гаштааст, ки дилхоҳ соҳа агар ҳамкадами замон набояд ба мувафаксиятҳо ноил наменавад. Аз ин сабаб бо мақсади омӯзиш, баррасӣ ва истифодаи технологияи нав ва инъикоси масоил дар ВАО бо усулҳои ҷадид аз таърихи рузи 23.04.2018 то 25.04.2018 дар маркази вилояти Хатлон-шаҳри Бохтар барномаи тренинг дар мавзӯи «Инъикоси масоили бехатарии озуқаворӣ, воридшавии зироатҳои нав ва ҳукуки истифодабарии замин дар расонаҳои ҷадид» баргузор гардид. Дар ин қорабинии муҳим 15 нафар журналистони варзида аз марказ ва ноҳияҳои худуди вилоят, аз ҷумла ноҳияи

Ҷалолӣдини Балхӣ ва ноҳияи Қубодиён, инчунин қоршиносони байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ ширкат доштанд. Дар қорин тренинг масъалаҳои, ки имрӯз дар ҷомеа муҳиманд, мисли, бехатарии озуқаворӣ, ғизои модар ва кӯдак, пешгирии қадпас-тӣ ва камвазӣ, ҳукуки истифодабарии замин, паҳн кардани зироатҳо ва технологияи нав дар соҳаи кишоварзӣ ва ғайраҳо мавриди баррасӣ ва омӯзиш қарор гирифтанд. Мақсад аз баргузори ин қорабинии сатҳи вилоятӣ аз он иборат буд, ки масоили дар боло қоршуда мавриди таҳқиқу омӯзиши амиқ қарор гирифта, ба воситаи имкониятҳо ва технологияи нав аз тариқи журналистон ва расонаҳои хабарӣ ба мардум пешниҳод шавад.

Маҳмудҷони Абдулаҳад
«Тахти Қубод»

ИДИ БАҲОР ВА МЕҲНАТ

1 май дар замони собиқ СССР чун Рузи байналмилалӣ яқдили меҳнатқашон ҳамасола бо тантанаҳои зиёд ҷашн гирифта мешуд. Мардуми зиёд бо широкӣ гуногун дар бештари шаҳрҳои собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ, албатта бо номҳои гуногун ҷашн гирифта мешавад. Дар Руссия ва Тоҷикистон онро чун Иди Баҳор ва Меҳнат, дар Қазоқистон чун Иди яқдигар халқҳои Қазоқистон, дар Беларус ва Қирғизистон чун Рӯзи Меҳнат ҷашн мегиранд. Умуман, дар собиқ СССР 1 май пеш аз ҳама иди қоргарон маҳсуб меёфт ва таърихи пайдоиши он низ ба ҳаракати қоргарӣ рабти бевосита дошт.

Дар императории Руссия бошад 1 майро бори аввал дар соли 1890 ҷашн гирифтанд. Дар ин рӯз дар Варшава-пойтахти Полша, ки он замон 1 қисмати ин императорӣ буд, қорпартоии қоргарон сар зада, беш аз 10.000 қоргар ширкат варзид. Аз с. 1897 бошад маёвқҳо хусусиёти сиёсӣ гирифта, намоишҳои оммавӣ ба 1 ҷузъи ҷашн табдил ёфтанд. Соли 1901 дар намоишҳои 1-маи қоргарон дар Петербург, Тбилиси, Гомел, Харьков ва шаҳрҳои дигар бори аввал дар Руссия широкӣ «Нест бод, ҳуқуқҳои мутлақ!» ва «Зинда бод Республика!» садо доданд. Дар қорпартоиҳо ва намоишҳои якумиаии солҳои 1912-14 бошад теъдоди ширкаткунандагон

ба 400.000 нафар мерасид. Соли 1917 баъд аз инқилоби Февралӣ 1 майро чун иди расмӣ ҷашн гирифта, дар ин ҷашнгириҳо теъдоди қоргарон аз 1 млн. нафар ҳам гузашт. Баъди пирузии инқилоби болшевикӣ октябри с. 1917 1 май иди расмӣ эълон карда шуд. Баъди 1 сол дар с. 1918 болшевикон онро ба ҷашни давлатӣ табдил дода, 1 майро «Рӯзи Интернационал» номиданд. Номин ин ид низ баъдан чанд бори дигар тағйир дода шуд. Баъди чанде онро Рӯзи байнал-милалӣ муттафиқии пролетариат ном ниҳоданд. Соли 1943 1 май ба «Ҷашни ҷангии пролетариати байналмилалӣ», с. 1946 ба «Рӯзи ҷашни байналмилалӣ меҳнатқашон» ва с. 1972 ба «Рӯзи байналмилалӣ яқдили меҳнатқашон» тағйир ном кард ва дигар то заволи аввалин кишвари Шӯроҳо бо ҳамин ном ҷашн гирифта мешуд. Дар давраи «сотсиализми мутараққӣ» бошад дар СССР намоишҳои якуми-май маънои дигаре пайдо карданд. Дар рӯзи 1 май меҳнатқашони СССР «яқдили худро бо муқоризаи инқилобии меҳнатқашони кишварҳои капиталистӣ, бо ҳаракати миллий-озодихоҳӣ баён ва изҳор мекарданд, ки тайёранд тамоми нерӯи худро ба муқориза барои сулҳ ва сохтани ҷамъияти коммунистӣ фидо кунанд». Бори охир расман ин ҷашнро дар СССР 1.05.1990 ҷашн гирифтанд.

Меҳрубон Салимшоев,
Муаррихи СССР

БА ХОТИРИ БУЗУРГДОШТИ САДРИДДИН АЙНӢ

БА ЗОДРӢЗИ САДРИДДИН АЙНӢ 140 СОЛ ПУР ШУД

«Садриддин Айнӣ дар таърихи халқи тоҷик мақоми барҷа-ста дорад. Ӯ падари миллат, илҳомбахш ва муаллими он аст». Иржи Бечка, адабиётшиноси чех

Китоби Радий Фиш ва Раҳим Ҳошим - «Бо амри вичдон»-ро варақ мезанам. Бори дигар бо ҳаёти пуршиканчаи Садриддин Саидмуродхоҷа Айнӣ ошноӣ пайдо мекунам. Инак, як лаҳзаи пур аз азоби ҳаёти устод, лаҳзае, ки зарби 75 ҷӯби амирро аз сар гузаронд... Он рӯз дари обхона соати даҳи рӯз бошиддат кушода шуд. Зиндонбонҳо Айнӣ ва Мирзо Нарзуллоро номбур-да ҷеғ заданд.

Худи устод Айнӣ ин лаҳзаҳоро чунин ба қалам овардааст: «Вақте ки маро аз дариҷаи обхона мебароварданд, дар дами дар Султонхӯҷаи фаррошбошӣ писари хурди 7-8 солаи кушбе-гиро гирифта истода буд. Ин бача шояд бо таъсири талқини падару модар ва тарбиягаронаш бошад, барои савоб муште ба сарам зад...»

Аз долони дарвозаи арк то тахтапул дар ду тараф амал-дорони калон, маҳрамони амир, шогирдпешагони кушбегӣ, дар ҷомаҳои рангоранги абрешими зару нукрадӯзӣ, дар миёна-шон камарбандҳои тиллою нукра ё фӯтаҳои сафед меисто-данд. Дар болои остонаи дарвозаи арк дар тан ҷомаи кундал, дар миён фӯтаи шол Насрулло-кушбегӣ меистод... Тӯракул худ-даӣ, Бобобеки ясауулбошӣ, Ибодулло-маҳдум ва боз якчанд силоҳиёни золим ва муллоҳои шариятфурӯш бо як вазъияти золимона дар ду ҷониби кушбегӣ меистоданд. Аз нисфи тахта-пул сар карда, то болои ҳавз ҳама ҷо, то бомҳо бо тамошобин пур буд.

Бо як ишорати кушбегӣ як одами девсифат маро ба пушташ гирифт. Як нафари дигар ду дастамро аз гардани ӯ фароварда, тоб дода нигоҳ дошт. Боз як нафар ду поямро аз байни ду пой вай гузаронида, ба пеш кашида саҳт нигоҳ дошт. Як нафари дигар тахтапуштамро кушода, куртаамро печонда, мисли кучан ба гарданам оварда монд...

ДАРДИ ЧОНКОҲИ УСТОД АЙНӢ

Баъд аз бараҳна кардани тахтапуштам ду одам аз ду тараф бо камолӣ шиддат бо забони ўзбекӣ «бир, икки...» гуён аз бо-лои шона то зери миён задан гирифтанд. Дарозии ҷӯбҳо тахми-нан якумин аршин буда, ғафсиа-шон ба андозаи ангушти калони пой буд. Ин ҷӯбҳо аз ҷӯби илғай буда, агар ҳайвонро чунин ҷӯб за-нанд, хун чошиданах яқин аст...» Мирғазабон устод С.Айниро бе-рахмона ва ваҳшиёна бо ҷуб мезаданд. Ҳатто муллоу амалдороне, ки дар назди Айнӣ ҳозир буданд, ба сару гарданах мушт мефаровар-данд. Даҳшат! Гуштҳои бадан пора-пора шуда, хуну гуштпораҳо бо ҳар сӯ мепариданд. Айнӣ аз ғояти дарди чонкоҳ лаб мегазид, беҳолро ҳис мекард. Аммо истодагарӣ менамуд. 75 ҷӯб заданд устод Айниро ва раҳой ёфт ӯ аз ин ҷазои вазнин. Баъд уро аз пушти он одами девсифат фароварданд. Куввати рост истодан надошт. Золимон ўро кашолақунон ба обхона андохтанд. Бандҳои дигар, ки чунин фоҷиаҳо-ро борҳо пушти сар намуда буданд, ҳамчун та-биб ба устод С. Айнӣ меҳрубонӣ карданд. Онҳо давои маҷрӯҳиро бурё меҳисобиданд. Айниро низ дар болои бурёи кӯҳна, ки дар он доғҳои хун дида мешуд, бо пушт хобониданд. Ба ақи-даи онҳо бурё роҳи фасодро мегирифтааст...

Устод С.Айнӣ бо сад азобе бо ёрии бан-дҳои дилсӯз аз «лаби гӯр гашт». Аммо, ҷазои амири умрбод дар хотираш нақш бааст...

таҳияи А. ИКРОМӢ

АЙНӢ

Офтобе дар самои миллат аст,
Дар суҳан шуҳратфизои миллат аст.
Бо "Намуна" номи тоҷик зинда кард,
Аввалин дафтаркушои миллат аст.
Душмани миллат аз ӯ шуд сарнагун,
Рустами Дастон барои миллат аст.
Киштии миллат зи тӯфон вораҳонд,
Чунки некӯнохудои миллат аст.
Гашт Айнӣ нури чашми тоҷикон,
Исми ӯ мушқилкушои миллат аст.
То ҷаҳон бошад ҳамеша зинда аст,
3-он ки ӯ як ҷонфидои миллат аст.

Дар канори зиндагии ҷовидон
Қуллаи меҳру вафои миллат аст.
Ифтихору шуҳрату ному нишон,
Пайкаре баҳри бақои миллат аст.

ДАВЛАТИ АЙНӢ

Ҷаҳон бишнохт тоҷикро ба фазлу фитрати Айнӣ,
Б а сеҳри ҳомаю номи баланду шуҳрати Айнӣ.
Ба эҷозии суҳан дунёи дилҳоро мусаххар кард,
Н изоми зиндагӣ омӯхт бар мо ҳикмати Айнӣ.
Ҷароғи ақлу идрокаш кунад ояндаро рӯшан,
Ба тахти бахт биншаста аз ин рӯ миллати Айнӣ.
Зафарманду зафарэҷод халқи Тоҷикистон шуд,
Ба нерӯи суҳан, бо қудрату бо қиммати Айнӣ.
Зи баъди асрҳо гул кард Наврӯзи умеди халқ,
Хушо, шуд ҳамдигу ҳаммаслаку ҳамқисмати Айнӣ.
Басе "дохунда"-ю "одинаҳо"-яш номвар гаштанд,
Башорат дода бар анҷум зи фатху нусрати Айнӣ.
Касе, ки ҳеч буд, бар тахти шону шуҳраташ овард,
Аз ин рӯ ҷовидон бодо ба олам Давлати Айнӣ.

Нуриддини АМРИДДИН.

ЗИНДАГОНӢ ЗИНДА МЕДОРАД ТУРО

Устод Лоиқ Шералӣ аз зумраи суҳан-варонест, ки бо ашъори ҷаззобу рангин ба қалбу дили мардумони шеърпарвару шеърдӯст маҳбубият пайдо кардааст. Мо тавассути шеъри оливу нотақори ӯ таман-нову тасаллият, розу ниёз, тараннуми ишқу муҳаббат. таҷассуми хусни баҳору зебӣ, садоқату вафодорӣ, таровату рангинҳои зиндагонӣ, ифтихори ватандорӣ, гиромӣ доштанӣ арзишҳои миллию бузургдошти нобигаҳои суҳанро меомӯзем.

Оре, Лоиқ Шералӣ аз дӯстдоштатарин шоирони замони мост. Имрӯз аз миёни хосу ом кам андар касе дарёфт мешавад, ки ба шеъри рӯҳнавозу ҷонпарварӣ Лоиқ тавачҷӯх надошта бошад аз каломӣ сеҳро-фаринаш шеърӯ абётӣ аз бар надонад.

Дар ҳақиқат, устод Лоиқ Шералӣ дар шеър бо тафаккури наву созанда ва гомҳои устуворона пур аз розу ниёз ва ормонҳои миллий идомабахши қору пайкори Айниву Турсунзода аст. Ӯ дар ҳунари шеърӯфарӣ аз мактаби бузурги адабии ин абармар-дони дунёи шеърӯ адаб сайқалу бозтоб ёфтааст. Лоиқ Шералӣ аз миёни шоирону аҳли қалам аз солҳои шастуми асри 20-ум чун машъале гашт, ки дар ашъори безаволаш рӯҳи худшиносии ҳудӯғӣ, истиқлолу озодӣ, васфи хувияти миллию инсонӣ ва забондониро таҷассум карда, ба ҳунари суҳангустарӣ вусъати тозаеро эҳдо намудааст.

Дар бораи ашъору осори пураарзиши устод Лоиқ Шералӣ адабиётшиносии тоҷик Юсуфҷон Акбаров чунин нигоштааст: «Шеъри ӯ шеъри ҷонофарин ва дардош-ност. Ҳатто курдице нисбат ба шеъри ӯ бетафовут буда наметавонад».

Зимнан бояд гуфт, ки ӯ зиндагиро ҳаётро бо ҳама таровату зебӣ бо бурду бохташ дӯст медошту вассофи олами рангини он буд. 3-ин рӯ тавонист зиндагиро ба ҳама ҷузъиёту назокат, некиву бадӣ, шукуфоӣ-ву ҳазонрезӣ, таззоду мураккабиҳо, сода-гиро рангбозиро ва андешаи оламу одам ба риштаи тасвир бикашад:

**Бар сари мо ҳам гулафшон рехт,
ҳам борону барф,
Гулфишон бигзашт, инак барфу
борон бигзард.**

Дар осори шоири тавоно дар бароба-ри инъикоси гулафшонӣ ва сарсабзиҳои умри инсонӣ, инчунин ба мавзӯҳои муам-мой марғу зиндагӣ, ҳазонрезии фарҷоми умр, асрору ҳадафи ҳастии инсон, бесамар масраф кардани ҳаёт ва мураккабиҳои дунёи ботинии инсон дахл шудааст. Дар мавзӯҳои зикршуда низ шеърӯ байтҳои пурсӯзу ғудоз эҷод намудааст. Мусаллам аст, ки зиндагӣ сартосар аз гирдобӣ таззо-дҳо иборат аст, вале шоир кӯшидааст, ки

онро ба садоқату меҳнат бо ишқу муҳабба-ти пур аз саршору ормонҳои он ба ҳадаф-мандии пайванди гузаштаву имрӯз то во-пасин лаҳзаҳои умр масраф намояд. Шоир поёни умру фарҷоми зиндагии хешро бо саволҳои андешаҳои хирадмандона посух ҷуста, онро танҳо дар инъикоси шеъри оӣ ба суҳани воло тасаввур менамояд:

**Мисли марди қуллапаймое,
ки марғаш қулла аст,
Аз баландии суҳан афтада
мемирим мо.**

Ӯ тай гаштани роҳи умрро як навъ май-дони ҳарбу зарб бо ранҷу машаққатҳои зиндагӣ меҳисобад, ки дар он танҳо ин-сонӣ ҷундаву созанда комёбу муваффақ мешавад:

**Ғаф дар ғами чон, ғаф дар ғами нон,
Доғ аз пай доғ, зарб аз пай зарб.
Ғоҳ аз пай ин, ғоҳ аз пай он,
Яъне ҳамеша ҳарб аз пай ҳарб.**

Вале, мутаассифона ғоҳ дар ин набар-дҳои сангин инсонӣ хирадманду наққор ба талхӣҳои нобасомониҳои рӯзгор, фи-шорҳои гардиши айём, ноодамию ноаслии шахсони бадаслу бадтинат тоб наоварда, мубталои бемориҳои қалбу фишори хун мегардад, ки он умри инсонро ба заволу нести мерасонад!

**Ба сарам фишори гардун,
ба танам фишори ҳар дун
Зи фишори зиндагонӣ, ба
фишори дил расидам.**

Одамай агар умрашро баҳри зиндагӣ ормонҳо ва номи наққо арзанда роҳнамоӣ созад, пас аз марғ низ зиндагӣ ном ва қору пайкори ўро дар саҳифаҳои ҳастӣ зин-да медорад:

**Гар барои зиндагонӣ мурдаӣ,
Зиндагонӣ зинда медорад туру.**

Устод Лоиқ Шералӣ дар шеъри «Китобҳои шохид» низ дар бораи пайван-дӣ зиндагӣ, талошу набардҳои инсонҳои озодихоҳи ҷунда харф мезанад, ки онҳо дар тӯли асрҳои давронҳои барои озоди-ву истиқлолият ва раҳой ёфтан аз зулми одамони бефарҳанг дар сангарҳо қарор доштанд.

Онҳо чун ашхоси ҷӯи ҳақиқату инсоф баҳри озодии инсон, қадриносии одамай дар зиндагӣ, посдорӣ ҳифзи Ватан тало-шу норозигӣ изҳор карданд. Аммо онҳо дар ин размҳои набаробар чун шохидони роҳи ҳақиқату адолат кушта гардидаанд:

**Шумо ҳам аскаре будед, бас
рамзоварӣ кардед,
Шумо ҳам сафдаре будед, алҳақ
сафдарӣ кардед.**

**Шумо бо ақлҳои тира ҷангидед,
Шумо бо марғҳои хира ҷангидед.**

Нуктаи дигареро зикр кардан ба маврид аст, ки зиндагӣ ба монанди қорзори суду зиён аст, ки дар ранҷу мушқилоти он бархе аз одамон ҷисман вучуд дошта бошанд ҳам, аз лиҳози руҳию равонӣ шикаставу парешонанд. Аз ин ҷиҳат, шоири ҳассосу инсондӯст одамонро таъкиду водор месо-зад, ки дар ин роҳи нишебу фарози зиндагӣ қавипайкару пуробутоб шаванд:

**Рӯз аз рӯз лек мебинам,
Ки маро зиндагӣ мусаллаҳ кард,
Ки маро ба худам шиносонад,
Аз сиёҳу сафед огоҳ кард.**

**Абдурахимов Файзулло,
омӯзгори Коллеҷи омӯзгорӣ**

ЗИКРИ ХУДОВУ ҚИРОАТИ ҚУРЪОНИ КАРИМ ДАР МОҲӢ ШАРИФИ РАМАЗОН

**Боз моҳи рамазон омадааст,
шукр, сад шукр, ки он омадааст!**

Инак, моҳи шарифи рамазон оғоз мегардад ва дар давоми 30 рӯз мусалмонони кишвар ба-рои анҷом додани як рукни асо-сии дини мубини Ислои рӯзадор хоҳанд буд. Рамазон калимаи ара-бӣ буда, бо шаклҳои рамазонат, рамазон, армизо ва армиза ҷамъ-бандӣ мешавад.

Рамазон дар масдари арабии «ра-маз» сохта шудааст, ки ба маънои шиддати гармо ва тобиши офтоб ба регистон ома-тааст. Он моҳи нуҳум дар соли қамарист. Теъдоди рӯзҳои 30 - тост ва 30 шабу рӯзи он бо зикри Худову тилловату қироати Қуръони карим гиромӣ дошта мешавад. Ин моҳи шатриф таҳаммули саҳтиҳову ташнагии нафс мебошад. Ташнагии аз офтоби сӯзон ё гармои шадиди рӯзҳои дарозӣ тобистон ва ташнагии аз нафси саркаш, ки паёлаи мегу-дозад ва сӯзиши он ҷуброннопазир аст. Дар шароити исломӣ рӯзадорӣ худдорӣ аз хурдан нушидану ҳам-бистарӣ аз дамидани субҳ то ғуруби офтоб ё он худдорӣ махсус аз шах-си хос дар вақти муайян мебошад. Мутобиқи иттилои кутуби мӯтабаари исломӣ, Офаридгор рӯзаи рамазо-нро дар моҳи шаъбони соли дуввуми ҳиҷрӣ бар мардону занони мусалмон фарз гардонид. Дар ояти 183 - уми сураи «Бақара» омадааст: «ай касо-не, ки имон овардаанд, лозим карда шуд бар шумо рӯза доштан, чунончи лозим карда шуд бар касоне, ки пеш аз шумо буданд. То бошад, ки парҳезгорӣ кунед». Яъне ай касоне, ки вучуди Худо ва паёмбари ӯ буда-ни Муҳаммадро аз сидқ, бовар доре-ду тибқи фармудаи ӯ кор мекунед, монанди қавмҳои пештара рузадорӣ бар шумо фарз шуд. Шояд шумо аз парвардигоратон битрасед ва ба тоату парастии ӯ аз маъсияту но-фармонӣ дурӣ кунед...

Аз ояти мазкур бардошт меша-вад, ки рӯзадорӣ таърихи дароз до-рад ва танҳо хоси гуруҳе аз мардум нест, балки дар тули таърихи ба-шарият бо фитрати башар омезиш ёфтааст.

Ояти 187 сураи «Бақара» аҳкоми рӯзадориро баён мекунад. Дар он омадааст: «Ҳалол карда шуд барои шумо дар шаби рӯза муҳолитад кар-дан бо занотни худ. Онҳо ба ман-залаи пӯшишанд, шуморо ва шумо онҳоро ба ҷон пӯшишед. Ва бихӯре-ду бинӯшед то он ки рӯшан шавад барои шумо аз риштаи сафед то сиёҳ (мурод аз риштаи сафед субҳ аст). Худованд вақти рӯзадориро аз дамидани субҳ то шом муайян карда

меғӯяд, ки шояд бо иҷрои ин амр мардум парҳезгор шаванд. Дар бо-раи рамазону рӯзадорӣ дар ҳадисҳои паёмбари гиромии Ислои бисёр омадааст. Ҳеҷ китобе оид ба ҳадис вучуд надорад, ки бахше аз он дар боби рӯзаи моҳи шарифи Рамазон набошад. Аз Абӯхурайра (р) омада-аст, ки расули Худо (с) гуфт: рӯза сипарест наmeshиканаду вайрон на-мешавад, агар чанде мардум бо он бичангаду хораш кунад, пас бояд ду бор бигӯяд: ман рӯзадорам. Қасам ба номи ҳамон Худои таоло, ки ҷони ман дар дасти ўст, бӯи даҳони рӯза-дор назди Худои Кабир аз бӯи мушқ хуштар аст. Таому шаробу шаҳвата-шро барои ман тарк мекунад. Рӯза барои ман аст ва барои ҳар неки даҳ баробари он подоши онро меҳиҳам» Саҳл (р) аз паёмбар (с) меғӯяд, ки гуфтааст: дар биҳишт даре ҳаст, ки онро райён меғӯянд. Бо он дар қиё-мат танҳо рӯзадорон мебароянд. Он ҳангом гуфта мешавад: Рӯзадорон кучо ҳастанд? Онон, ки дар дунё рӯзаро адо мекарданд, барҳезанд ва ба ҷуз аз онҳо каси дигар дар он дохил намешавад. Мутобиқ ба Қуръону суннат донишмандон аъмо-ли шиканандаи рӯзаро муайян кар-даанд. Агар рӯзадоре аз дамидани субҳи сидқ то ғуруби офтоб яке аз онро анҷом бидиҳад, рӯзааш фосиқ мешавад. Бо сидир кардани баъзеи ин аъмол қазо кардан ва каффорати гуноҳ вочиб мегардад. Масалан, агар рӯзадоре қасдан чизе хурад, ҳам қазо ва ҳам каффорат ба ӯ вочиб мегардад.

Дар ҳадиси Шариф омадаст, ки рамазону авлаш раҳмат, миёнааш мағфират ва охираш озодӣ аз оташи ҷаҳаннам аст.

**Мирзосафар Сабуров,
мудири бахши дин**

БА ИФТИХОРИ 106 СОЛАГИИ МИРСАИД МИРШАКАР «УСТОД МИРШАКАР, ШОИРИ МАЪРУФИ ИТТИХОДИ ШҶУРАВИ АЗ БАДАХШОНЗАМИН»

Адабиёти сермиллати Шӯравӣ дар зарфи 74 соли вучуддошти суперимперияи ҷаҳонӣ тавонист, ки аз худ як нақши боризе дар рушду нумуи адабиёти ҷаҳонӣ гузорад. Ин далели пурзътимод аст. Чун Шӯравии собиқ мақсади яккатози ҷаҳон буданро дошт, табиист, ки яке аз унсурҳои муҳими ҷунин императорӣ бешубҳа рушди фарҳанг ва адабиёт ва таъсиргузори он ба дигар давлату миллатҳост. Дар ин асос адабиёти Шӯравӣ тавонист, ки таъсири худро ҳам дар Аврупо ҳам қораи Африко, Америкаи Лотинӣ, Осиёи паҳновар гузорад. Адабиёти Шӯравӣ дар ҳама соҳаҳо рушди бемислу монандиро аз худ ба ҷой гузоштааст.

Чун барои сиёсати ин кишвар тарбияи инсонӣ нав, созандаи ҷамъияти назираш дар олам набуда, давлати умумихалқӣ, баробарӣ, бидуни сарватмандӣ ва ғафрӣ дар мадди аввал меистод. Бинобар ин бахусус ба тарбияи ҷавонону наврасон, мактаббачагон аҳамияти хосае дода мешуд. Замони ободии шӯравӣ ба чопи хушсифати адабиёти бачагона, мазмуну мавзӯ, ҷалби наврасон ба хондани китобҳо аҳамияти аввалиндараҷа дода шуда, ба ин кор бахшҳои гуногун ва пуриқтидори давлатӣ ва ҳизбӣ аз сохторҳои КПСС ва ВЛКСМ сар карда то Комитети давлатии таъбу нашр, нашриёти калонтарини ҷаҳонӣ оид ба нашри адабиёти кӯдакона «Детская литература» нашрияҳои дигари пуриқтидори ҷаҳонӣ ба мисли «Молодая гвардия», «Советская литература», «Художественная литература», «Правда» ва ғайраҳо, Иттифоқи нависандагони СССР ва Вазорати маорифи СССР бо нашриёти пуркуватӣ «Просвещение» ва сохторҳои ҷумҳуриявӣ ва вилоятӣ кишварии онҳо диққати хосае меододанд.

Ҳамин сиёсат буд, ки адабиёти кӯдаконаи шӯравӣ рушди босуръате карда, таъсири он ба адабиёти ҷаҳонӣ кӯдакона саҳт чашмрас буд.

Он давра чун ба рушди ин адабиёти ҷаҳоншумул диққат дода мешуд, дар Иттиҳоди Шӯравӣ як қатор

шоирону нависандагони маъруф, ки шӯҳрати умумииттифоқӣ ва ҷаҳонӣ пайдо карда буданд, рӯи саҳнаи эҷод омаданд. Мояи ифтихори миллати тоҷик бояд бошад, ки ин миллат ҳамоно давра тавонист, ки ба доираи умумииттифоқ ва дар ин росто ба арсаи ҷаҳонӣ адабони маъруфи худро рӯи кор биёрад. Яке аз ҷунин шахсиятҳо бешубҳа шоири маъруфи мо, ки дар зарфи 60 соли эҷодаш замони Шӯравӣ барои ҳар як хонандаи тоҷик ва доираи кӯдакони умумииттифоқ ази-зу гиромӣ буд ва гуфтан мумкин аст, ки насли кӯдакони шӯравии тоҷик зери таъсири абёту номи ӯ дар Тоҷикистон ба воя мерасид ва номи ӯ дар империяи бекарони СССР хуб шинос буд, ин устоди равоншод Мирсаид Миршакар аст.

Устод Мирсаид Миршакар санаи 5 - уми майи соли 1912 дар деҳаи Синдеви ноҳияи Раштқалъа дида ба олами ҳастӣ кушодааст. Ӯ таҳсилкардаи интернати шаҳри Хоруғ буда, соли 1930 дар шаҳри Душанбе курси 3-солаи мактаби марказии шӯравӣ ва ҳизбро ба итмом расонидааст. Ӯ чун насли замони оғози дигаргунӣ ва шӯҳри сохтани ҷумҳурии ҷавони Тоҷикистон, дар он солҳои дигаргунӣ инқилобӣ ва сохтани ҷомеаи навин ва пешқадам солҳои 30-юм ба арсаи эҷод ва корҳои комсомолӣ ҷалб гаштааст. Дар кори ободкунии водии Вахш саҳм гузошта, сармуҳаррири рӯзномаи «Зарбдори сохтмони Вахш»-ро ба ӯҳда доштааст. Дар ҳамин давра буда, ки ӯ рӯ ба адабиёт ва эҷод меоварад ва соли 1934 достони маъруфи он давраи худ «Ливои зафар»-ро оид ба сохтмони Вахш ба нашр мерасонад. Ин яке аз аввалин кӯшишҳо оид ба инъикоси адабии сохтмонҳои умумихалқӣ дар адабиёти тоҷик арзёбӣ мегардад. Шоир солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ низ хеле ғаъл буда, асарҳои зиёд, аз ҷумла асарҳои ҳаҷвӣ интишор намудааст. Ин давра давраест, ки ашъори ватандӯстона ва як қатор достонҳои бачагонаи ӯ рӯи чопро дида, вирди забони ҳамагон гардидаанд.

Ашъори давраи ҷангии устод дар маҷмӯаи «Шеърҳо ва паёмаҳо»

соли 1945 дар Москва рӯи чопро дидаанд. Устод ба жанри кӯдакона ва навиштани достонҳои замони ғаъолияти эҷодияш аҳамияти хосае меододанд. Достонҳои шоир «Калиди бахт», «Ленин дар Помир», «Бачаҳои Ҳиндустон», «Панҷи нором», «Варақаҳои муҳаббат», «Исёни хирад», песаҳои «Қишлоқи тиллоӣ», «Муаллими ишқ», «Тошбек ва Гулқурбон», «Шаҳри ман», «Ҷоҳиан Усмон», «Байрақи мактаб» доир ба навсозиҳои давр, оид ба нобиғаҳои шеър (Носири Хусрав), тағйиротҳо дар ҳаёти мардуми тоҷик иншо шудаанд.

Устод яке аз адабони сермаҳсултарини натамҳои адабиёти шӯравии тоҷик, балки адабиёти сермиллати шӯравӣ маҳсуб ёфта, камтар шоирону нависандагон ба ӯ расидагӣ карда тавонистаанд.

Замони шӯравӣ, ҳини дар қайди ҳаёт буданаш ӯ дар Тоҷикистон ва дар ин асос дар сатҳи шӯравии собиқ низ бисёр машҳур буд.

Достонҳои маъруфи «Панҷи нором» ва «Қишлоқи тиллоӣ»-и ӯ ба фонди тиллоии адабиёти шӯравӣ дохил ва дар сатҳи Иттифоқ машҳур гашта, шоир барои эҷоди ин достонҳо соли 1950 Лаурети мукофоти давлатии СССР шудааст.

Шоири маҳбуб барҳақ дар сатҳи Иттиҳоди Шӯравӣ хело машҳур буд. Гуфтан кофист, ки танҳо китобҳои алоҳидаи ӯ дар сатҳи СССР зиёда аз 16 маротиба чоп гаштаанд, ки ҷунин рақамро ягон шоиру нависандаи тоҷик замони шӯравӣ мушаффа нагаштааст, ки ба ин маҷмӯаи «Қишлоқи тиллоӣ» (Нашриёти Советская литература, Москва – 1948-1950), «Панҷи нором» - нашриёти «Адабиёти бадеӣ, Москва-1951», «Мо аз Помир омадем» М. «Детская литература-1953»), «Ленин на Помире»-Детская литература М-1960), «Любовь и дом» - Москва – 1964, «Пятиречье» (М.1984, Избранное, «Художественная литература»-1977 ва ғайраҳо, ки бо тиражҳои калон чоп гаштаанд, мисоли равшан шуда метавонанд.

Ҷаъолияти сермаҳсул, пешниҳоди мавзӯ ва мазмунӣ баланди

ғояҳои асарҳои шоир, алаҳхусус адабиёти бачагона ахиран тавонист, ки шоири тоҷикро чун беҳтарин шоири бачагонаи сатҳи шӯравӣ муаррифӣ намояд ва ба ӯ дар сатҳи шӯравӣ арҷ гузошта шавад.

Маҳз эътирофи барҷастаи устод Мирсаид Миршакар дар сатҳи шӯравӣ буд, ки ӯ чун яке аз сипаҳсолорони адабиёти бачагонаи Иттиҳоди Шӯравӣ шинохта шуда, зиёда аз 30 сол дар қатори адабони номвари шӯравӣ Расул Ғамзатов, Думбадзе Н.В. Мустай Карим, Марков Г.М. Мжелайтис Э.Б., Олег Гончар, Максим Танк, Шолохов М.А., Леонов Л.А., Михалков С.В. аъзои шӯрои таҳрири «Китобхонаи адабиёти ҷаҳонӣ барои кӯдакон»-и нашриёти маъруфи «Детская литература»-и шаҳри Москва буда, номаш дар қатори ин шахсиятҳои бузург ҳамавақт дар саҳфаҳои аввали ин нашрия ба таъъбирерасид ва дар зарфи ин даҳсолаҳо шояд на камтар аз 600 миллион нусхаи китоби чопаштаи ин нашриёт номи ӯро ба ёдгор гузошта бошад, ки ин амал насби дигар шоиру нависандагони тоҷик ҳеч гоҳ нагаштааст.

Устод ба замми кори адабӣ вазифаҳои зиёди ҷамъиятӣ ва давлатиро иҷро намудааст.

Солҳои тӯлонӣ муовини расиси Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон буда, вазифаи расиси Иттифоқи кинометографистони Тоҷикистонро низ иҷро кардааст. Ӯ депутати Шӯрои Олии Тоҷикистон 3 даъват буда, солҳои 1961-1975 вазифаи масъули Раиси Совети Олии Тоҷикистонро ба дӯш доштааст. Чун шоири маъруфи шӯравӣ дар хоричи кишвар низ асарҳои зиёдаш ба таъъбирерасидааст.

Барои ғаъолияти пурсамари адабиаш ӯ бо мукофоти давлатии СССР, Мукофоти давлатии РСФС Тоҷикистон ба номи А. Рӯдакӣ, мукофоти комсомолӣ Тоҷикистоне шарафманд гаштааст.

Ашъораш чун шоири номвари шӯравӣ дар маҷаллаҳои машҳури марказии «Новый мир», «Дружба Народов», «Литературная газета», «Правда», «Известия», «Литературной России» ва ғайраҳо

чоп гаштаанд. Ӯ раиси кумитаи Тоҷикистони яқдили халқҳои Осиё ва Африқо, аъзои кумитаи шӯравии он ва бинобар шоири номвар буданаш аъзои Раёсати Иттифоқи нависандагони СССР буд.

Шоир ҳамҷунин песа ва кинодрамаҳо, мақолаҳои зиёде аз ҷумла мақолаҳои танқидии бешеро оид ба адабиёти тоҷик чоп намудааст. Хизматҳои ӯ дар муаррифӣ намулдани Аллома Муҳаммад Иқболи Лоҳурӣ (Иқбол) дар Тоҷикистон бисёр калон буда, баъди сафари Покистон ва чопи намунаҳои ашъори ин алломаи бузург бо сарсукани устод Миршакар дар охириҳои солҳои 50-уми асри пор дар кишвари мо Муҳаммад Иқболро шинохтанд.

Хукумати Шӯравӣ воқеан ба қадри ин шоири шӯҳратманди худ расидагӣ кардааст. Ӯ соҳиби унвони баланди Шоири халқии Тоҷикистон гардида, бо ду ордени Ленин, Ордени Инқилоби Уктабр, 2 Ордени Байрақи Сурхи меҳнат, 2 ордени Нишони фахрӣ ва медалу мукофотҳои дигар қадришрош гаштааст, ки аз адабони тоҷик танҳо устод Мирзо Турсунзода аз ӯ зиёдтар ҷунин мукофотҳои олии импературии Шӯравиро гирифтааст.

Устод дар таърихи адабиёти шӯравии тоҷик аз байни 5 нафар машҳуртарин адабони тоҷик, ки дар сатҳи Иттиҳоди Шӯравӣ саҳт эътироф мешуданд, (устодон Айни, Лоҳутӣ, Турсунзода, Миршакар ва Қаноат) яке аз 4 нафар дорандагони Мукофоти давлатии СССР буд.

Моҳи майи соли 2012 устоди бузурги адабиёти тоҷик Мирсаид Миршакар 106 сола шуд. Дар сатҳи кишвар зодрузи ӯ қайд карда шуда буд. Хизматҳои устод арзандаи ҳайкалгузорист ва умед мебардем, ки оянда ин кор сурат хоҳад гирифт ва ҳайкали барқади ӯ дар Бадахшон гузошта хоҳад шуд.

Муҳимтараш ин аст, ки ӯ ҷой ва мақоми баланди худро дар адабиёти бачагонаи сатҳи ҷаҳонӣ ва миллати тоҷик дорад ва ҳамин гуна боқӣ хоҳад монд.

Рӯҳаш шоду хонаи ахираташ обод бошад.

Омин!

Варқаи Зайниддин

15-МАИ РӯЗИ ҶАҶОНИИ ОИЛА

БУНЁДИ БАХТИ ИНСОН ДАР ОИЛА АСТ

Бунёди зиндагӣ ва пешрафту комёбии ҳар як инсон аз оила вобастагии доимӣ дорад. Оила барои аъмоли аъзоёни хонаводаш дар назди ҷамъоат, миллат, ватан, давлат масъулияти бузурге дорад. Ободию хушбахтии оила ба солимии ҷисмонӣ рӯҳӣ ва маънавии ҳар як аъзои он вобаста аст.

Агар ҳар як аъзои оила нек амал кунанд, он оила хушбахт мешавад. Агар кулли шаҳру деҳот ин амали некро кунанд, кулли миллат хушбахт мешавад.

Барои ба ин мақсад расидан панҷ зинаро бояд тай кард:

Зинаи аввал: Ба зимма гирифтани он, ки Шумо барои зиндагии худатон 100 фоиз масъул ва ҷавобгаред. Одам қудрати тағйир додани худро дорад.

Аз худ бипурс:

Қадам хислатҳоят барои пешрафти ту халал мерасонанд? Қадам қобилиятҳо бароят камӣ мекунанд? Барои пешрафти зиндагӣ чӣ қорҳои нек бояд кунӣ? Қадам шароитҳоро бояд барои зиндагии хуби замонавӣ барои оилаи худат муҳайё созӣ?

Барои беҳдошти сифати зиндагӣ фақат як нафар ҷавобгар аст. Он одам кист? Он одам, худӣ Ту ҳастӣ. Муносибати ту бо дигарон, ҳолати рӯҳӣ ва саломатии ҷисмонии ту, маълумотнокӣ, касбу кор, даромаду сарфиёт, қарздорӣ, ода-тҳои нек ё бад, хушлолӣ бадҳолии ту ҳама ба фикри кирдори худӣ ту вобастаанд.

Аммо аксарияти мо ҷунон тарбия ёфтаем, ки нокомиҳои зиндагӣ, ки барои мо маъқул нест, дигаронро сабабгору гунаҳкор мекунем.

Аз худат бипурс:

Ман аз Дигаре чӣ фарқ дорам? Чаро Дигаре ҳама вақт хушӯл асту ман бадҳол?

Чаро Дигаре аз зиндагӣ шиква намекунаду ман норозӣ ҳастам? Чаро Дигаре пул кам мегираду қарздор нест, аммо ман қарздорам? Чаро фарзандони Дигаре

маълумоти оӣ доранд аз ман не? Чаро? Чаро? Чаро?

Дар ҷустуҷӯи ҷавобҳо ба саволҳоят, ки чаро зиндагӣ ба бебарор аст, чаро ба натиҷаҳои дилхоҳам комёб намешавам, бояд иқрор шавӣ. Тамоми он тарзи зиндагӣ, ки дорӣ натиҷаи фикрҳот ту, қарордодҳои ту, розигии ту, амалҳои ту, сустӣҳои ту, ҷасурӣ ё тарсҳои ту ва дигар интиҳобҳои ту мебошанд. Акнун ба саволҳоят ҷавоб ёфта, 100 фоиз масъулиятро ба зимма гирифта, барои пешрафт ба нияти нек тасмими қатъӣ гир.

Зинаи дуввум: Шумо бояд аз баҳонаю афсус қатъиян худдорӣ кунед.

99 фоиз касоне, ки дучори ноқомӣ мешаванд, онҳое ҳастанд, ки роҳҳои ҳалли мушкilot ва тарзҳои иҷро қорро намеҷӯянд баҳонаҳо меҷӯянд.

Тарзи зиндагии худро мо бояд ҷунон кунем, ки доимо қодир бошем, ки онро дар як мавриде тағйир диҳем, дар мавриди дигар ислоҳ кунем, то ки натиҷаи дилхоҳеро ба қад оварда тавонем.

Агар, мабодо қорро мутобикӣ нақшаи дилхоҳамон сурат нагирад, бояд аз худ қатъиян бипурсем Чӣ тавр ман ҳамаи ин натиҷаҳо ба амал овардаам? Чӣ фикрҳо кардам? Ба қӣ бовар кардам? Бовариам ба қӣ буд? Чиро гуфтаму чиро нагуфтаму? Чӣ қорҳоро кардам ва қӣ қорҳоро накардам, ки ҷунин натиҷа шуд? Дафъаи дигар қӣ бояд кунам, ки ба натиҷаи дилхоҳи худ ноил шавам?

Ба саволҳо ҷавоби аниқ ёфта, ба қарори қатъӣ бояд омад, то ки дар амалиётӣ минбаъда хато накунам.

Барои ноил шудан ба мақсад шакли зеринро ба қор баред.

Воқеа + амал = натиҷа

Яъне ин нишондоди он аст, ки нисбат ба воқеаҳои (В) пешина

қӣ гуна амалҳо (А) кардаед, ки ба натиҷаҳои (Н) имрӯзаи зиндагӣ-тон расидаед.

Пас, барои шумо зарур аст, ки доимо се қабҳаи ғаъолияти зиндагии худро назорат кунед: Фикрҳои худро, Орзуҳои худро, Амалҳои худро.

Агар равиши зиндагӣ бароятон маъқул набошад, амалҳои худро дигар кунед. Фикрҳои бадро ба нек иваз кунед. Одатҳои ҳаррӯзаи худро дигаргун кунед. Одатҳои хестану хуфтан, роҳгардӣ, гапзанӣ, хӯроқхӯрӣ, хондан, орзу кардан ва ғайра.

Бояд иқрор шавӣ:

Ин ту ҳастӣ, ки доимо хӯроқи дилхоҳу хушсифатро намехӯрӣ. Ин ту ҳастӣ, ки ҳеч гоҳ «не» намегӯӣ. Ин ту ҳастӣ, ки доимо фармонат медиҳанд. Ин ту ҳастӣ, ки ту ба дигарон боварӣ дорӣ, аммо ба худат боварӣ надорӣ. Ин ту ҳастӣ, ки ҳеч гоҳ ба ақлу фаросати худ эътибор намедиҳӣ. Ин ту ҳастӣ, ки доимо аз орзуҳоят даст мекашӣ. Ин ту астӣ, ки ба зиндагӣ бепарвоӣ. Ин ту астӣ, ки доимо фиребат медиҳанд. Ин ту астӣ, ки доимо ҳамаи масъулиятро ба дӯш мегирӣ. Пас чаро дигаронро сабабгору айбдору гунаҳкор мешуморӣ?

Биандеш !!! Биандеш !!! Биандеш !!!

Зинаи сеюм. Шикоят карданро ҳам бояд бас кард.

Биёед, бо назари зиракони ба шиквақунӣ нигарем. Агар ту аз чизе шиква мекунӣ, пас худро ба чизе беҳтар сазовор мешуморӣ. Яъне орзу мекунӣ, аммо барои ноил шудан қӯшиш намекунӣ, аз масъулият ҷавобгарӣ метарсӣ.

Аммо барои амалӣ кардани орзуҳоят зарур ҳаст, ки худатро бояд дигаргун созӣ. Ту метавонӣ барои дигаргун кардани зиндагӣ қорҳои навро ёд гирӣ:

устувор гашта ба худ боварӣ додан, молу мулки худро

муҳофизат кардан ва зиёд кардан хӯроқи болаззате пухтан, баромадан ба дунё ва ёфтани қор дилхоҳ, маълумоти қасбӣ ва оӣ гирифтани, забоне ёд гирифтани, хунароҳи навро омӯхтан, худомӯзӣ кардан, ба қасе дастӣ ёрӣ дароз кардан, аз қасе ёри хостан. Пас, чаро ин ҳа-маро метавон аммо намекунӣ? Биандеш! Биандеш! Биандеш!

Зинаи қорум: Барои пешрафти зиндагӣ панҷ сифати маънавӣ доштан зарур аст: Боварӣ, Далерӣ, Устуворӣ, Дурандеш Таваққал.

Бароят хавфнок аст, ки қоратро партофта, бекор мемонӣ. Пулатро сарф карда, пул намеёбӣ. Хавфнок аст, ки қори нават барор нагирад, ҳангоми қушиҳои некат дучори муқобил-тиҳои бадҳоҳон ва ҳасудон мешавӣ. Мумкин аст дар интиҳоби амалҳоят хато кунӣ. Хавфнок аст, ки падару модар ё ҳамсару фарзандонат, ҳамсароҳи, ё ҳамқорон, ё ҳешу табор ҳатто ёру дустон ҳам тарафдори намекунанд. Ҳамаи инро бояд андешида, ба тоқатқунию бартарафқуни онҳо омода бояд шуд. дигаргунсозии зиндагии худ дигаргунсозии фардӣ-маънаваро талаб мекунад. Барои ин дониш, меҳнат, тоқат вақт лозим аст.

Фақат наолаву шикваю шикоят мекунию оҳ қашида, тақдир гуфта мешинию интизор мешавӣ.

Пас, ба қӣ интизор мешавӣ ва ба қӣ интизорӣ?

Аммо азбаски аз зиндагӣ шиква мекунӣ пас дар дилу майнаат як орзуи зиндагӣ хубтаре дорӣ, лекин барои ноил шудан ба он аз хавфу хатарҳо ва қорҳатихою серқорю даву тоз тарсу қарос дорӣ. Пас бояд аз руи виҷдон ба бурду бохти худ иқрор шуда ба қӣ қарори қатъӣ омад:

Агар меҳоҳӣ, ки зиндагӣ-атро пурра ба таври дилхоҳ мутобикӣ

орзуҳои некат беҳтар созӣ зарур аст, қӣ неку хуб андешида ба худ боварӣ дода аз хавфу хатар на-тарсида, таваққал ба Худо кунед. Даст ба амалиётӣ неки дигаргун-созӣ бояд зад. Қадамҳои устувор барои зиндагии хуштар бояд ниҳод.

Зудтар ба қарори қатъӣ омада наолаву шикваю шикоят ва баҳона-ро бас карда, аз бадҳоҳону шак-қорон дурӣ ҷуста ба созмондиҳии зиндагии навини мутобикӣ пешрафти замон шурӯъ намо.

Дунё барои зиндагии ту вазифадор, маҷбур ва қарздор иест. Ман, Ту, Вай, ҳамаи мову шумо вазифадору маҷбурем, ки тамоми шароити зиндагиро барои худ ҳудамои созем.

Зинаи панҷум: Эҷодгари шароитҳо ва бунёдгари пешрафти зиндагии худ бош!

Барои он ки қувва пайдо кунӣ, бояд эҷодгари шароитҳои зинда-гии худ гардӣ на ин ки мушоҳида-чи бепарвою беғарази мавҷои зиндагӣ бошӣ. Бо сухани «эҷод-гар » ман дар назар дорам, ки пасту баландҳои зиндагӣ ҳама натиҷаи қушиҳои меҳнатҳои худӣ туанд ё натиҷаи беҳарақати бепарвоҳои ту ҳастанд.

Он рафторе, ки то имрӯз дар зиндагӣ қардию қаноатманд нестӣ.

Пас, рафтори дигареро бояд интиҳоб кард.

Он гоҳ ба қорҳои зиндагӣ ноил мешавӣ.

Шарти асосии мавҷудиятҳои ин дунёи моддӣ - ҳаракат аст. Ҳаракат дигаргунро ба амал меорад ва аз дигаргунӣ имконият пайдо мешавад, аз истифодаи имконият пешравӣ ба амал меорад.

Абулаълов А,
Масъули бахши ахлоқ ва
маърифати Анҷуман
дар ш. Хоруғ

22 ИЮН- РЌЗИ ОГОЗИ ЧАНГИ БУЗУРГЌ ВАТАНЌ

Расо 73 сол пеш 22 июни соли 1941 Чанги Бузурги ВатанЌ оғоз ёфт. Ҳамон рўзи якшанбеи 22 июн ба воситаи радио изҳороти Ҳукумати Шӯравӣ садо дод, ки сатрҳои он имрӯз ҳам дар хотири насли калонсоли ҷумҳуриҳои собиқ шӯравӣ боқӣ мондааст.

Дар изҳороти аз ҷумла гуфта шуда буд: «Қисмҳои ҳарбии Олмони фашистӣ соати 4-и субҳи имрӯз бе ягон оғоҳӣ ва бе эълони ҷанг ба Иттиҳоди Шӯравӣ ҳуҷум оварданд. Онҳо ба қаламрави мамлакатаи мо зада даромада, дар бисёр минтақаҳо ба посгоҳҳои сарҳадӣ ҳуҷум оварданд, ҳавопаймоҳои душман шаҳрҳои Житомир, Киев, Севастопол, Катинас ва ғайраро бомбардон карданд». Ҳамон рӯз барои халқҳои Шӯравӣ даврҳои фоҷиабар ва муборизаи қаҳрамонона барои озодии мамлакатаи Чанги Бузурги ВатанЌ оғоз ёфт.

22 июни соли 1941 Фармони Раёсати Шӯроӣ олии Иттиҳоди Шӯравӣ дар бораи сафарбар намудани мардону ҷавонон ба хизмати ҳарбӣ интишор дода шуд. Тамоми халқи шӯравӣ ба ҷимояи Ватан бархост. Рӯзи аввали ҷанг бештар аз сад нафар сокинони шаҳри Сталинобод ба Комиссариати ҳарбӣ ариза навишта, хоҳиш намуданд, ки онҳо ба сафи Артиши сурх шомил созанд. Дар байни онҳо 30 нафар

зан ҳам буд.

Рӯзҳои аввали ҷанг ба Комиссариатҳои ҳарбӣ зиёда аз 10 ҳазор ариза дода шуд. Ҷумҳурии Тоҷикистон тӯли солҳои ҷанг ба фронт чандин полкҳо ва бригадаҳоро ташкил намуда фиристонд. Аз соли 1941 то 1943 аз Тоҷикистон қариб 100 ҳазор нафар ва то моҳи майи соли 1944 214696 нафар ба ҷанг фиристода шуд, ки ин 15% аҳолии ҷумҳуриро ташкил медод.

Умуман аз Тоҷикистон дар муҳорибаҳои Чанги Бузурги ВатанЌ ҳазорҳо нафар иштирок дошт.

Намояндагони ҳамаи 15 ҷумҳурии ИҶСШ дар муборизаи умумӣ бар муқобили фашизм саҳми бузург гузоштанд. Қисмҳои ҳарбии фашистӣ аз рӯзҳои аввали ҷанг ба муқовимати шадиди ҷузъӣ томҳои Артиши сурх рӯ ба рӯ гардиданд.

Солҳои ҷанг фидокорӣ ва қаҳрамони аскарону афсарони шӯравӣ ҳудуд надошт. Халқҳои ҷаҳон қаҳрамони муҳофизони қалъаи Брест, Ҳимоятгарони Ленинград, Сталинград, Киев, Маскав ва ғайраҳо то ҳол фаромӯш накардаанд. Чанги Бузурги ВатанЌ 1418 шабонарӯз давом кард.

Дар мубориза ба муқобили ишғолгарони фашистӣ қариб 27 миллион нафар қурбон шуд. Бояд гуфт, ки ягон мамлакатаи ҷаҳон дар тамоми таърихи инсоният дар ягон ҷанг чунин қурбонӣ надодааст. Чанги Бузурги ВатанЌ фоҷиаи бузурге буд, ки тақрибан ба ҳамаи хонаводаҳои шӯравӣ дахл дошт. Ин ҷанг бо ғалабаи комили халқи шӯравӣ анҷом ёфт.

22 июн халқҳои ҷаҳон дар назди руҳи муқаддаси қурбонии ҷанг сари таъзим фуруд меоранд.

Эргашева Сабоҳат,
мудирӣ боғчаи №4

ҲЕЧ КАС ВА ҲЕЧ ЧИЗ

САҲМИ ТОҶИКОН ДАР ЧАНГИ БУЗУРГИ В АТ АНЌ

Башарият аз замони пайдоиши олам ин гуна ҷанги хону-монсӯз ва фоҷиаи мудҳишро аз сар нагузаронидааст. Чанги дуҷои ҷаҳонӣ аз рӯи миқёси андоза даҳшатноктарин ҷанг дар таърихи башарият буда, дар он беш аз 72 давлати хурду бузурги олам ширкат варзида, доманаи амалиётҳои ҳарбӣ ба ҳудуди 40 давлати ҷаҳон вусъат ёфтанд. Теъдоди сафарбаршуда зиёда аз 110 миллионро ташкил медод. Дар натиҷаи ин ҷанг кишварҳои зиёда хароб гаштанд ва бештар аз 50 миллион нафар қурбон ва садҳо миллион нафар аҳолии мамлакатҳое, ки ба гирдобҳои ҷанг кашида шуда буданд, ба маҳрумияту азоби тоқатшкан гирифтанд. Халқҳои 15 ҷумҳурии собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ бахри дифои ватани азиз бар зидди истилогарони фашистӣ бархистанд.

Чанги Бузурш ВатанЌ, ҳодисаи ҷамъиятӣ, бо роҳи зури давом додани сиёсат буда, мазмуни онро муборизаи муташаккилонаи мусаллаҳона ташкил медиҳад. Чанги Бузурги ВатанЌ, ҷанги одилонаи озодихоҳонаи халқи собиқ Шӯравӣ барои озодӣ ва ҷимояи Ватан алайҳи фашизм буд. Роҳбарони сиёсии Германия бо иттифоқиёнашон Италия, Венгрия, Финляндия, Руминия, Испания 110 дивизияро зидди ИҶШС ба ҷанг сафарбар намуданд. Мақсади истилогарон дар муддати кӯтоҳ, несту нобуд кардани Армияи Сурх ва шикаст додани ИҶШС буд. Новобаста аз омодагии амиқ ва бартарӣ аз ҳисоби доройи техникаи ҷангӣ ба мардуми шарофманд ва бо нангу номуси Шӯравӣ муяссар шуд, ки зафар ёбад. Халқи советӣ дар ҳама самтҳои асосии амалҳои ҷангӣ Ленинград, Москва, Сталинград, Курск,

Днепр ва ғайра бо қурбонии зиёд муқобили душман истодагарӣ намуда, қушунҳои фашистиро маҳв месохт. Нерӯи тавоноии мардум руҳи «шикастнопазирӣ» душманро шикаст. 8 майи соли 1945 Германия ба санади таслимшавӣ имзо гузошт. 9 май Рӯзи иди Ғалаба эълон гардид, анъанаи таърихӣ гардид. Дар солҳои Чанги Бузурги ВатанЌ (1941-1945) 27 миллион мардуми шӯравӣ ҳалок шудааст, зиёда аз 1700 шаҳрҳо вайрон карда шуданд, миллионҳо аз хонаву хочагидорӣ монданд.

Ҳазорон нафар фиристодагони Тоҷикистон дар ин муҳорибаҳо ва озод кардани халқҳои Аврупо аз фашистон диловарона иштирок намуда, аз худ қаҳрамоноҳии бемислу монанд нишон додаанд. Онҳо барои дифои Ватан ва шарафу номуси мардуми худ дар сангарҳои муборизаи шӯҷоатнок ва қорнамоиҳои бузург нишон дода, зиёда аз 92 ҳазор нафарашон дар майдонҳои набард ҳалок шуданд. Ба нишони қадрдонии далерию қаҳрамонӣ 54 нафар ҷамъатанони мо бо унвони олии ифтихории Ватан Қаҳрамони Иттифоқи Шӯравӣ, 21 нафар бо ҳарсе дараҷаи ордени «Шараф» ва зиёда аз 60 ҳазор нафар бо ордени медалҳои сарфароз шуданд. Солҳои Чанги Бузурги ВатанЌ шумораи умумии фиристодагони Тоҷикистон 300 ҳазор нафарро ташкил медод. Аз ин ҳисоб 49973 нафари онҳо ба баталионҳои қоргарӣ сафарбар шуданд. Дар муҳорибаҳои шадид тоҷиконииён ҷасорату шӯҷоати беҳамто нишон доданд. Дар байни онҳо Қаҳрамони Иттифоқи Шӯравӣ Неъмат Қарабоев, Ҳоди Кенҷаев, Тӯйҷи Эрҷигитов, Сафар Амршоев, Исмоил Ҳамзаалиев, Эргаш Шарипов ва чандин ҷанговарони тоҷикониро номбар

кардан мумкин аст, ки бахри дифои Ватан дар муҳорибаҳои Чанги Бузурги ВатанЌ қаҳрамонӣ нишон додаанд.

Меҳнаткашон Тоҷикистон баробари мустақкам кардани ақибгоҳ, инчунин ба қисмҳои ҳарбӣ содиқона ёрӣ мерасонданд. Онҳо ба сару либос, озуқаворӣ, аслиҳаи ҷангӣ таъмин менамуданд. Дар даврҳои ҷанг халқи тоҷик барои фронт 151 вагон, 532500 адад либоси гарм, 123800 килограм пашм, бештар аз 25000 метр газвор ва дигар лавозимоти фиристониданд. Ба захираи мудофиави Ватан 30 миллиону 500 ҳазор сум пули нақд ва 40750 пуд ғалладона ҷамъоварӣ карда супурданд. Барои сохтани танки «Колхозчи Тоҷикистон» зиёда аз 84 миллион сум ва барои сохтмони эскадрилияи «Тоҷикистони Советӣ» 35,2 миллион сум ҷамъоварӣ намуданд. Хотираи неки қаҳрамонони тоҷиконӣ дар арафаи таҷлили 72 солагии Ғалаба дар Чанги Бузурги ВатанЌ дар қалби насли муосир абадӣ хоҳад монд.

Нураллиев Абуҷакар,
мудирӣ шӯъбаи ташкилӣ
ва қор бо қадрҳои дастгоҳи
раиси ноҳия

9 МАЙ-РЌЗИ ҒАЛАБА БАР ФАШИЗМ

Дар солҳои Чанги Бузурги ВатанЌ мардуми ақибгоҳ низ бахри Ғалаба бар фашизм қаҳрамонӣ ҷонбозиҳои зиёд зоҳир намуданд, то ин ки фронт бо тамоми воситаҳои зарурӣ таъмин бошад. Халқи тоҷик ташаббусро дар бораи ташкили фонди мудофиа ҳамаҷониба дастгирӣ намуда, дар даврҳои ҷанг аҳолии Тоҷикистон ба ҳазинаи мудофиа маблағҳои пулии зиёд, хӯрокаву пушока ворид намуданд. Ин воситаҳои барои истеҳсоли силоҳу техника ва муҳиммоти ҷангӣ равона карда шуд. Солҳои 1941-1945 мардуми тоҷикистон барои ҷанговарон намудҳои гуногуни сару либос, пӯсти қароқулӣ, пашм, ҳазорҳо метр матоҳо ҷамъоварӣ карда, ба фронт фиристодаанд. Ҳатто пиронсолон, мактаббачагон, кӯдакон оҳанпора ҷамоварӣ карда, ба манфиати фронт месупориданд.

Дигар намунаи беҳтарини ватандӯстии халқи тоҷик ин ҷамъоварии маблағ барои харидории техникаи силоҳ ва муҳиммоти ҷангӣ буд. Садҳо ҳазор аҳолии кишвари кӯчак пасандозҳои охи-рини худ, зару зевар ва дигар чизҳои қиматноки мероси худашонро ба ҳазинаи мудофиа месупориданд. Масалан, барои сохтмони эскадрилияи ҳавопаймоҳои «Тоҷикистони советӣ» бригадирӣ колхозӣ Сталини виллоятӣ Ленинобод Хосият Бобочонова 50 ҳазор сум, раиси колхозӣ Пахтакори сурхи н.Куйбишев С.Мерганов 30 ҳазор сум, иштирокчи ҷангӣ граждани Юлдош Соҳибназаров 130 ҳазор сум ва 10 ҳазор заёми маблағи шахсии худашонро супориданд. Барои ташкили колоннаи танкии «Колхозчи Тоҷикистон» 84 млн сум, барои ташкили эскадрилияи ҳарбӣ 35,2 млн сум ҷамъ карда шуд.

Ҳамагӣ дар солҳои ҷанг мардуми тоҷик барои харидани техника ва силоҳи ҳарбӣ 833, 2 млн сум ҷамъ оварда буданд.

Дар таъмини Ғалаба бар душман қормандони хоҷагии қишлоқ низ саҳми муносиб гузоштанд. Вазифаи асосии онҳо ҳарчи зиёдтар истеҳсол намудани маҳсулоти хоҷагии қишлоқ, барои таъминоти артиши ҷангунанда, меҳнаткашонӣ дар саноати мудофиа қоркунанда, умуман таъмини ғалаба буд. Аз ин рӯ, аз ибтидои ҷанг тамоми соҳаҳои хоҷагии халқи Тоҷикистон ба роҳи ҳарбӣ гузаронида шуда буд, то ин ки эҳтиёҷоти Қувваҳои Мусаллаҳи ҷангунанда бо пуррагӣ таъмин карда шавад. Қоргарону қолхозчиён, мутахассисони хоҷагии халқ, қормандони хизбиво давлатӣ, иттифоқҳои касаба тамоми қувваҳои донишашонро ба пуррагӣ сарф намуда, саломати худро дареғ надошта шабу рӯз бахри таъмини фронт бо маҳсулотҳои зарурӣ заҳмат мекашиданд.

Халқи тоҷик дар даврҳои ҷанг фронтро бо намудҳои гуногуни маҳсулоти хӯроқа, либос, пойафзол, дигар молҳои саноатӣ ва маҳсулоти хоҷагии қишлоқ таъмин менамуданд. Дар ақибгоҳ ҷанговарони ҷавонро барои фронт омода карда, заҳмиёни майдонҳои набардро қабул ва муолиҷа мекарданд, ба оилаҳои ба фронтрофта кӯмак мерасониданд.

Қорхонаҳои саноатӣ бофандагии маҳаллӣ ба истеҳсоли маҳсулотҳои зарурӣ шурӯ карда, либоси ҳарбӣ, либоси тағпӯш, дастпӯшак, бофандагон матои парашут, бинт, баъзе қорхонаҳо силоҳу муҳиммоти ҷангӣ тайёр карда ба фронт мефиристоданд.

Дар се моҳи аввали ҷанг аз

ғарб ба Тоҷикистон 30 қорхона кӯчонида, дар натиҷаи кӯшиш заҳматӣ зиёда қоргарон, қолхозчиён ва халқ ин қорхонаҳо дар муддати кӯтоҳтарин васл карда шуда ба истеҳсоли маҳсулоти ҳарбӣ барои таъмини фронт шурӯ карда буданд. Инчунин, Тоҷикистон ба фронт ангишт, маҳсулотҳои ширию гуштӣ ва сабзавот мефиристод. Қорхонаҳои шаҳрҳои Сталинобод, Ленинобод шабу рӯз ва беист қор карда, ҳама сола ба фронт то 3-5 млн қуттӣ маҳсулоти гуштӣ мефиристоданд. Зиёда аз 80% мутахассисони қорхонаҳои саноатии ҷумҳуриро занону духтарон ташкил медоданд. Аксарияти қувваи қорӣ ҷумҳурий инчунин ба қорхонаҳои қапонтарини ҳарбии Урал, Сибир ва Шарқи Дур сафарбар шуда буданд, ки ин аз ҳисси баланди дӯстии халқҳо дар амал шаҳодат медод. Ҳамин тавр, тавассути меҳнати қаҳрамонона ва ҷонфидои аҳолии Тоҷикистон қорхонаҳои саноатӣ бо натиҷаҳои баланди истеҳсоли дар таъмини ғалабаи бар Олмони фашистӣ саҳм мегузоштанд.

Шахло Абдусаломова,
мудирӣ бахши фарҳанг

САРГУЗАШТИ АҶОИБИ УИЛЯМ ПАТРИК ГИТЛЕР, КИ БАР ЗИДДИ ТАҶОЯШ АДОЛФ ГИТЛЕР ЧАНГИДААСТ

Соли 1882 ба дунё омада, бар асари хурдагирии падар хеле барвақт аз хона баромада рафт. Ба дуздӣ машғул шуда, гоҳе пешхизматӣ ҳам кардааст. Соли 1907 ба Париж ва пас он ба Британияи Кабир рафт. Дар он ҷо бо Брижит Доулинг ном духтар хонадор шуд. Моҳи март соли 1911 писарчаи онҳо Уилям Патрик Гитлер ба дунё омад.

Баъдан, Алоис аз Брижит ҷудо шуда, дубора ба Германия баргашт ва дафъаи дуюм хонадор шуд. Соли 1920 барои дузанагӣ ба ҷавобгарии ҷиноятӣ кашида шуд. Брижит бо писарчааш дар Ливерпул монданд.

Уилям Патрик Гитлер то оғози ҷанг барои иқомат ба Германия рафт. Соли 1929 ӯ падари бераҳаширо вохӯрд ва ҳамроҳ ба гирдиҳамоии миллатгароён рафтанд. Дар гирдиҳамои Уилям аввалин бор амакаш Адолф Гитлерро дид. Воҳурии нахустини онҳо соли 1930 сурат гирифт.

Уилям ба Ливерпул баргашт ва дар рӯзномаҳои маҳаллӣ дар бораи амакаш Адолф Гитлер чанд мақола ҳам ба таъ расонд. Дар ин миён ба мушқилот рӯ ба рӯ ва аз қор ронда шуд. Ҳатто то соли 1932 қорӣ дигаре наёфта, қарор дод, ки боз ба Германия, ки як ҳеши обрӯмандаш мезист, баргардад.

Барои тақрибан 10 амакаш вохӯрдан Эрнст Рем ном шахсияти муътабари давлатӣ ба вай кумак кард. Аз рӯи нақли Уилям, амакаш Адолф ӯро оромона қабул ва гӯш кард. Ҳатто 500 маркаи немисӣ ҳам дод. Ҳамин тавр, Уилям дар Германия монд ва дар ширкати мошинсозии «Опел» ба қор даромад, вале баъди як сол аз он ҷо ҳам ӯро пеш карданд. Тавре ки худаш гуфта буд, ба ин норозигии амакаш боис гардид. Гап сари он меравад, ки Уилямро ба дуздӣ айбдор қарданӣ буданд,

вале баъдтар он айбномаро бардоштанд. Бо ин сабабҳо Уилям соли 1936 роҳ ба сӯи Англияро пеш гирифт. Бо наздикшавии Чанги дуҷои ҷаҳон Уилям қарор дод, ки барои хизмат ба артиши Британия гузарад, вале бо ҷурми алоқаҳои пешина бо амакаш хоҳиш рад шуд. Бо мусоидати рӯзноманигори америкӣ Рэндолф Херст моҳи февралӣ соли 1939 Уилям бо ҳайати воизон ба ИМА сафар кард ва то анҷоми ҷанг он ҷо монд. Соли 1942 ба Президенти ИМА мактуб навишта, хоҳиш кард, ки барои дар артиши америкӣ хизмат қардан ба ӯ иҷозат диҳад. Хоҳиши Уилям соли 1944 қонё шуд.

Уилям Патрик Гитлер дар ҳайати Қувваҳои ҳарбӣ - бахрии ИМА ба ҳайси сарбози тиббӣ то соли 1947 содиқона хизмат кард. Дар Чанги дуҷои ҷаҳон маҷрӯҳ, гашт ва баъди анҷоми хизмати ҳарбӣ насаби худро ба Стюарт-Хюстон иваз намуда, соли 1947 боз зан гирифт.

Ин навбат Стюарт-Хюстон ба Филлис Чан-Чак-шаҳрванди Германия издивоҷ намуд. Писари аввалини онҳо Александр соли 1949 ба дунё омад. Сонитар, онҳо боз соҳиби се писарбачаи дигар Луи, Говард, Роналд Брайан Уилям гардиданд.

Стюарт-Хюстон тиҷорати худро дошт. Вай ба тахшиси намулдани хун барои беморхонаҳо машғул буд. Ташхисгоҳаш Брукхейвенск ном дошт ва дар бинои душонаи 71- Силвер-стрит, Патчог воқеъ буд.

Уилям Гитлер умри дароз дид ва 14 июли соли 1987 аз олам даргузашт.

Тавре мебинем, на ҳамаи Гитлерҳо одамони бад будаанд, ҳарчанд зиндагиашон қандон ҳамвор сурат нагирифтааст.

Мирзо РУСТАМЗОДА,
бознашр аз «Садои мардум»

ФАРОМУШ НАМЕШАВАД

ЧАНГИ БУЗУРГИ ВАТАНӢ ДАР МАСИРИ ТАЪРИХ

9 май ҳамчун рӯзи пирӯзии сулҳ бар ҷанг, неки ба бадӣ ва дурахшонтарин саҳифаи таърихи башар ҳар сол пушқӯҳ таҷлил мешавад. Мардуми шарафманди тоҷик дар қатори дигар халқҳои озодихоҳ ва сулҳпарвару мутараққии ҷаҳон ҳар сол иди Ғалабаро дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ бар зидди истилогарони фашистӣ бо тантана ва шаҳомати хосса ҷашн мегиранд.

Ҷанги дуҷоми ҷаҳон, ки он 1418 шабонарӯз идома ёфт инсоният дар ёд нашошт. Ин гуна ҷанги хонумонсӯз ва ғоҷеаи мудҳиш, ки аз рӯи миқёси андоза даҳшатноктарин ҷанг дар таърихи олам буда, дар он беш аз 72 давлати ҷаҳон ширкат варзида, доманаи амалиётҳои ҳарбӣ ба ҳудуди 40 давлати ҷаҳон паҳн гардид.

Теъдоди сафарбаршудагон дар ин ҷанг зиёда аз 110 миллионро ташкил дод. Дар натиҷа кишварҳои зиёде хароб гашта, беш аз 50 миллион нафар қурбон ва садҳо мил-лион нафар аҳолии мамлакатҳое, ки ба гирдобии ҷанг кашида шуданд, ба маҳрумияту азобҳои тоқатшкан гирифтанд. Аз Иттиҳоди Шӯравӣ дар ин ҷанг беш аз 27 миллион нафар қурбон гардид.

Ин ҷанг ҷаҳонро ба ларза овард. зеро фашизми истилогар

бо ғояҳои забткоронаи худ мақсади бунёд намудани империяи абаркудрати фашистиро дошт, ки дар як муддати кӯтоҳ қариб тамоми замини Аврупоро ғасб намуда, аҳдшиканона ба собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ ҳучум кард. Ин ҷанг барои кулли халқҳои Давлати Шӯравӣ имтиҳони сангине гардид ва тоҷикон низ дар қатори дигар халқҳои Шӯравӣ матонату ҷасорати бемисл нишон доданд. Фиристодагони Тоҷикистон дар ҳамаи муҳорибаҳои ҷанги фидокорона иштирок карданд.

Торумор кардани фашистон дар муҳорибаҳои назди Москва, Сталинград, Курск, Украина, Белорус танҳо ҷараёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ, балки ҷараёни ҷанги Дуҷоми ҷаҳонро комилан тағйир дод. Ҳазорон нафар фиристодагони Тоҷикистон дар ин муҳорибаҳо ва озод кардани халқҳои Аврупо аз фашистон диловарона иштирок намуда, аз худ қаҳрамонии бемислу монанд нишон доданд.

Умуман, дар муҳорибаҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ беш аз 260 ҳазор нафар фиристодагони Тоҷикистон иштирок намуданд. Онҳо барои дифоии Ватан ва шарафу номуси мардум дар сангарҳо муборизаи шӯҷоатнок ва қорнамоиҳои бузург нишон дода, зиёда аз 92 ҳазор нафарашон дар майдонҳои набард ҳалок шуданд. Бо нишони қадри диловарию қаҳрамонӣ 50 нафар ҳамватанони мо бо унвони олии Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ, 19 нафар бо ҳар се дараҷаи ордени «Шараф» ва зиёда аз 60 ҳазор нафар бо ордени медалҳои ҷанги сарфароз гаштанд.

Дар ин Ғалабаи бузург бисёр занону духтарон низ саҳм доштанд. Бештар аз 20 ҳазор занони Тоҷикистон барои фидокориҳои онҳо дар ақибгоҳҳо медали «Барои меҳнати шӯҷоатнок дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ» солҳои 1941-1945» мукофотонида шуданд. Умуман хизмати аҳолии

Тоҷикистон дар ақибгоҳ низ қаҳрамонона буд ва беш аз 102 ҳазор нафар тоҷикониён бо ордени медалҳои давраи ҷангӣ мукофотонида шуданд.

Аз ҳисоби аҳолии Тоҷикистон ду дивизияи махсус ташкил карда, ба фронт фиристода шуд. Теъдоди зиёде ҳамшираҳои шафқат ва дружинаҳои санитариро занонҳои тоҷик ташкил мебуд. Ҳукумати Тоҷикистон таълими ҳарбии ҳатмии шаҳрвандонро ҷорӣ намуд. Аз 16500 нафар ҷавонони таълими ҳарбии гирифта 10320 нафарашон мерганҳо, 1420 нафар автоматчи, 220 нафар алоқачӣ, 435 нафар телеграфчи, 4195 нафар тирандоз буданд. Меҳнаткашони Тоҷикистон баробари мустақкам кардани ақибгоҳ инчунин ба қисмҳои ҳарбӣ содиқона кӯмак мерасониданд. Қаҳрамонӣ, диловарию ҷасорат, муҳаббати зиёд нисбат ба халқу Ватани худдоштаи иштирокчиёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ барои наслҳои имрӯзу фардо мактаби бузурги ватандӯстӣ мебошад.

Президенти мамлакат, Ҷаноби Олӣ, муҳтарам, Эмомалӣ Раҳмон, Ҳукумати ҷумҳури барои ба ғамхории ҳамаҷуз фаро гирифтани иштирокчиёни Ҷанги Бузург Ватанӣ пайвасти кӯшиш ба ҳарч медиҳанд. Сарвари давлат таъкид менамояд, ки қорнамоиву фидокорӣ ва мардонагию диловарию насли калонсолро, ки бо баҳои қон ва хуни хеш Ғалабаро бар фашизм таъмин намудаанд қадр кардан, қарзи фарзандӣ ва шаҳрвандии мост.

Ин саҳифаи таърихи халқу Ватан бодд воситаи хуби таълиму тарбияи наврастону ҷавонон дар руҳияи гиромидошти сулҳу салоҳ, ватандӯстии инсонпарварӣ ва меҳру муҳаббат ба Ватанӣ хеш бошад.

Нахотос Резмоншо, сармутахассиси ҳадамоти давлатӣ дар соҳаи маориф

ҚАҲРАМОНОН НАМЕМИРАНД

Солҳо мегузарад, аммо он нафароне, ки барои амниятро оромӣ, сулҳу ваҳдат ва ҳифзи яқини Ватанӣ хеш хизматҳои шӯён нишон дода, рисолати ҷавонмардии худро адо намудаанд, қаҳрамониҳои онҳо аз хотираҳои насли ояндаи он миллат ба фаромушӣ намеравад ва нахоҳад рафт, чунки номҳои онҳо дар саҳифаҳои таърихи миллат бо хатҳои заррин сабт гардидааст.

Дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ аз ноҳияи Балҷувон 3 нафар барои қорнамоиҳои онҳо дар набардҳои шадид сазовори унвони олии Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ гаштанд.

Сафар Амирошев, соли 1935 ба сафи Армияи Сурх даъват шуда, дар шаҳри Сталинобод дар ҳайати полки 47-уми кӯҳгарди савораи тоҷик, аввал ҳамчун аскарӣ қаторӣ ва пас аз хатми мактаби шашмоҳа ба сифати ёрдамчи командири взводи савора то соли 1937 хизмат кардааст. Моҳи декабри соли 1941 ба майдони

ҷанг рафта дар фронтҳои Чанубу Ғарбӣ ва Воронеж ба сифати сардори дастаи тупчиён зидди фашистон ҷангидааст.

16 июли соли 1944 душман бо 17 танк ба муқобили батареяи 5-ум ҳучум кард, ки дар натиҷа ҷангӣ шадиде оғоз гардид. Дар ин даргириҳо Сафар саҳт маҷруҳ шуд. Ҳамшираи тиббӣ Нина Динченко назди Сафар омада, ҷароҳаташро баст ва хост, ки уро аз майдони муҳориба берун барорад, аммо Сафар розӣ нашуд.

Душман ба муқобили тӯпи Сафар якбора 12 танкро сафарбар кард. Ҳамин тариқ Сафар Амирошев дар ин муҳориба то дами марг бо душманон муқобилият нишон дод. Уро ҳарчанд марг гулуғираш менамуд, аммо Сафар тан наметод. У ҷолокона ресмони тирандозии онро тарафи худ кашид туп саҳт тақон хурду танк оташ гирифт, вале Сафар инро надид. У қаҳрамонона ҳалоқ гардид. Сафар Амирошев ҳамчунин барои қорнамоиҳои ҷангӣ ба ордени «Ленин», «Ситораи Сурх», медалҳои «Барои шӯҷоат» ва «Ба ғайри мудофиаи Сталинград» қадр карда шудааст.

Исмаил Шарипов. зодаи деҳаи Ғурунги ноҳияи Балҷувон буда, соли 1942 ба сафи Армияи Сурх даъват шуда, дар ҳайати полки 861-уми тирандозии дивизияи 294-уми Армияи 52-юм зидди фашистон ҷангидааст. 9 март соли 1944 дар назди деҳаи Дмитришки ноҳияи Умани вилояти Чернигов дар зери оташфишонии душман ҳазид, ду пулемёти ҷарҳдори онро, ки ба пешравии аскарони шуравӣ ҳалал мерасониданд бо норинҷак нобуд кард.

Ҳамон рӯз дар ҷангҳои кӯчагии шаҳри Уман 3 мошини душманро бо аслиҳааш тарконда, даҳҳо ҷанговарони гитлериро нест кард ва худаш қаҳрамонона ҳалоқ гардид. Ҷасади уро дар қабристонии бародариҳои шаҳри Обелеи Латвия ба хок супориданд. Бо фармони Раёсати Шурай Олии ИҶШС аз 13 сентябри соли 1944 ба Шарипов Исмат барои шӯҷоату мардонагӣ дар ҷангҳои зидди фашистони немис ва убури дарёи Днепр унвони олии Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ дода шуд.

Саидкул Турдиев соли 1942 ба сафи Армияи Сурх даъват шуда, дар ҳайати полки 342-юми тирандозии дивизияи 136-уми Армияи 38-уми fronti Воронеж зидди фашистон ҷангидааст. Шаби 2 октябри соли 1943 яке аз аввалинҳо шуда, дарёи Днепрро дар назди деҳаи Казачий вилояти Киев убур кард. Саидкул Турдиев барои ба даст даровардани мавқеи роҳбарӣ дар он ҷо, қаҳрамонона ҳалоқ гардид. Ҷасади уро дар шаҳри Киев ба хок супориданд.

Фарзандони ба ору номуси тоҷик дар набардҳои ҷангӣ бо душман муборизаи шадид нишон дода, қисме аз онҳо дар майдони ҷанг қаҳрамонона ҳалоқ гардида, қисми дигарашон бо сари баланд ба ватан баргаштанд. Имрӯз мо, насли ҷавонони кишвар, хотирот ва ҷавонмардонагӣҳои онҳоро аз саҳифаҳои заррини таърихи миллатамон омӯхта, қаҳрамониҳои онҳоро ҳар лаҳза бо неки ба ёд меоварем.

Бобоева Муқаддас, чонишини директори МТМУ-и рақами 9

9 МАЙ- САНАИ ФАРОМУШНОШУДАНӢ

Рӯзи 9-уми май ба пирӯзии бузург бар фашизм 73 сол пур мешавад. Ҷанги дуҷоми ҷаҳон дар таърихи инсоният аз ҷумлаи фоҷиабортарин ҷангҳо ба ҳисоб рафта, оқибатҳои даҳшатбори он то ҳанӯз дар ҷисму қалбҳои одамон ва хонадони мардумони гуногуни олам, аз ҷумла халқи тоҷик эҳсос карда мешавад.

Дар он солҳои мудҳиш баробари ба сари қудрат омадани низоми фашистӣ аксари давлатҳо ва халқҳои ҷаҳонро хатари маҳрумият аз озодиву истиқлолият таҳдид мекард.

Вале дар натиҷаи муборизаи қотеонаи халқҳо оташи ҷанги даҳшатнок ҳомӯш ва озодии мардумони сайёра таъмин карда шуд. Бо сиёсати бисёр саҳти Сарфармондеҳи Иттифоқи Советии СССР Иосиф Сталини гурҷи армияи шӯравӣ то ба хонаи немиси фашистӣ рафт ва 8-9 май ба қасри Рейхстаг-қароргоҳи сарфармондеҳи қувваҳои низомии Германияи фашистӣ Адолф Гитлер зада даромада, ба боми он Парчами сурхи «ҶАЛАБА»-ро насб карданд. «Ҳамду сано бод, ба онҳое, ки дар ҷабҳаҳои ҚБВ ҷонбозиҳо карда, хоки Ватанро аз душмани фашистӣ озод намуданд, шараф ба онҳое, ки дар ақибгоҳ аз ҷанговарони ҳамватани худ кам қор накарданд, бо озуқа, бо сару либос, бо маблағ таъмин намуда, соҳиби ордени медалҳо гаштанд!»

Ҳар сол мардуми сулҳдӯсти сайёра даҳшати ин ҷанги хонумонсӯзро ёдовари намуда, 9-уми майро ҳамчун санаи таҷлили қорномаи мардони далеру шӯҷоҳ ба муқобили фашизми гитлерӣ ҷашн мегиранд.

Имрӯз дар ноҳия бо малумоти Шӯрои собиқадорони Ҷанги Бузурги Ватанӣ солҳои 1941-1945 ва меҳнаткашони ақибгоҳ дар ноҳия имрӯз 2 нафар иштирокчиёни ҷанг барҳаётанд

Тошматов Мамат, сокини ҷамоати И.Ниёзов буда, 92 сол дорад. Аз соли 1943 то 9 майи соли

1945 то сарҳади Германия ҷангида рафтааст. Мисли ҳамяроқаш Шокирбобо дар ҳифзи Манжурия саҳм дошта, бар зиди Япония ба ҷанг фиристода шудааст. Ордени медалҳои бар ивази хизматҳояш ҳада гардида сари синаашро зеб медиҳанд. Падари 5 фарзанд ва пайвандону зиёд аст.

Давлат Курбонгелдиев ягонаи иштирокчи Ҷанги Бузурги Ватанӣ аз барҳаёт будагони ҷамоати деҳоти «Тахти Сангин» аст. У айни ҳол ба баҳори мубораки 92-юми умр гом гузошта давлати пири меронад. Аз зиндагии имрӯзаш шоду саодатманд буда шуқри раванди ҳаёти осудава амн мекунад. Боз аз он шод аст, ки ҳамроҳи зану фарзандон дар манзили обод, макони пурфайзу бобаракат нафаси тоза мегирад. Барояш Худованд фарзандони наку додаву аз ӯ қадридонӣ мекунанд. Ҳамсари меҳрубонаш он ҳама 11 фарзандро хуб тарбия карда ба воя расонда, то дар пири дастгирӣ онҳо бошанд.

Ҷанги дуҷоми ҷаҳонӣ воқеаи даҳшатборе буд, ки ҷони миллионҳо инсонро ба коми хеш кашид. Ҳазорҳо шахру деҳоти обод ба вайрона мубадал гашта мардумаш беҳонумон шуданд. У дар қатори дигарон соли 1945 дар муҳорибаҳои шадиди шахру деҳоти Украина ширкат варзидааст. Ба ҷашми худ даҳшати воқеаҳои ҷангро дида муқобили душман сина сипар намудааст.

Барои хизматҳои шоиста ва иштироки фаъол дар ҷанги зиди аду бо чандин ордени медал сарфароз гардидааст. Ин марди матиниро да дар зиндагӣ бисе сахтиҳо дида умри азизи худро сарфи кори наку карда имрӯз аз он лаззат мебарад. Гузаштаро ба имрӯз қиёс карда аз пешравии шароит шодӣ мекунад. Чунки у имрӯз аз рафти зиндагӣ хуш аст дуои осудагӣ амонӣ менамояд. Дар ин лаҳзаҳо, ки ҳамаи мову шумо дар остонаи 73-уми солгарди ин санаи таърихӣ қарор дорем, ҳамаи собиқадорони ҷангу меҳнат ва тамоми мардуми сулҳхоҳу ваҳдатсози кишвари маҳбубамонро, ки дар набардҳои шадиди ин ҷанг мардонавор истодагари карда, барои таъмин намудани пирӯзӣ бар фашизм саҳми арзишманд гузоштаанд, самимона табрик меғӯям ва ба ҳар хонадони тоҷик ғазои оромӣ осуда, хонаи обод ва тандурустиву хушбахтӣ орзумандам.

Хаспаллаева Муродгул, директори мактаб интернати ноҳия

15 КОРНОМАИ ҚБВ АЛЕКСЕЙ МАРЕСЕВ ДОСТОНИ МАРДИ ҲАҚИҚӢ

Алексей Маресев (1916 -2001). Лётчик. Дар кӯдакӣ ба касалии тарбод печида буд, аз ин рӯ, табибон ба парвоз карданаш шубҳа доштанд. Аммо вай қайсарона пайи ҳама ба омӯзишгоҳи ҳавопаймой ҳуҷрат месупурд. Ниҳоят, ба мақсад расида, соли 1937 ба артиш даъват шуд. Дар оғози Ҷанги Бузурги Ватанӣ 4 самолёти душманро оташ зад, вале дар яке аз муҳорибаҳои ҳавоӣ ба қирқунандааш тир расид ва ӯ маҷбур шуд, ки бо парашут худро партояд. Вай ба маҳале афтод, ки зери тасарруфи фашистон қарор дошт. Бо пойҳои шикаста 18 шабона рӯз ҳазид хати фронтро гузашт ва аз муҳосира баромад. Аммо дер шуда буд, устухонҳояш пӯсиданд, аз ин рӯ, ҷарроҳон ҳар ду пояшро буридаанд.

Барои аксарият ин фоҷиа буд, вале ӯ ба тақдир тан надовд, ба авиатсия баргашт. То охири ҷанг вай бо пойҳои сунъӣ самолёти қирқунандаро идора намуд, 86 маротиба ба ҷанг даромад ва боз 7 самолёти фашистонро зада афтод. Адиб Борис Полевой оид ба қорномаҳои Алексей Маресев китобе навишт бо номи «Достони марди ҳақиқӣ».

Қурбон Мадалиев

ШИНОСНОМАИ НОҲИЯИ ҚУБОДИЁН

СОҲТОРИ МАЪМУРИИ НОҲИЯИ ҚУБОДИЁН.

Номгӯй	Воҳид	Маълумот
Санаи ташкилшавӣ	х	7.04.1978 с.
Масоҳат (184763 гектар)	ҳаз.км.кв	1,85
Зичии аҳоли дар 1 км	нафар	92,4
Масофа аз ш. Қургонтеппа	км	90
Сарҳад бо ноҳияи Рӯдакӣ	км	15,5
Сарҳад бо ноҳияи Дустӣ	км	130
Сарҳад бо ноҳияи Шаҳритуз	км	127
Сарҳад бо Ҷ.И. Афғонистон	км	42
Маркази маъмури	ном	ш. Қубодиён
Аҳолии шаҳрак	нафар	11741
Шумораи ҷамоатҳои шаҳраку деҳот	адад	8
Шумораи деҳаҳо	адад	43
Аҳоли ба 1.01.2018 с	нафар	179260
Дар муҳоҷирати меҳнатӣ	нафар	9639
Аҳолии мавҷуда ба 1.01.2018 с.	нафар	169621
Аз ҷумла мард (49 %)	нафар	83051
Зан (51 %)	нафар	86570
Аз он ҷумла занони роҳбар	нафар	127
Дар муассисаҳо кор мекунанд	нафар	6311
Аз ҷумла мард	нафар	4084
Зан	нафар	2227

№	Номгӯй ташкилотҳо ба ҳолати 01.01.2018 сол.
	Ҳизбҳо:
1	Ҳизби Халқӣ Демократии Тоҷикистон
2	Ҳизби коммунистӣ
3	Ҳизби аграрӣ
4	Ҳизби ислоҳоти иқтисодӣ
	Иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ:
1	Меҳрубон
	Матбуоти даврӣ рӯзномаи «Тахти Қубод» (3090 нусха)

Қубодиёни куҳанбунёд, мулки шоҳнишин ва сарзамини қадимаи тоҷикон ба шумор меравад. Ноҳияи Қубодиён 7 апрели соли 1978 дар ҳайати вилояти Қургонтеппа ташкил гардидааст.

Мафҳуми калимаи Қубодиён ба ақидаи бостоншинос Юсуфшоҳ Ёқубов ба номи асосгузори сулолаи Каёнӣён - Кайқубод, ки дар асри XV-и пеш аз мелод ҳукмронӣ намудааст, марбут аст.

Маънои калимаи Қубод-одил, неkhoҳ, ватандӯст, оштинопазир нисбати беадолатиҳо буда, агар замони ҳукмронии ин шоҳро ба давраи бунёди Қубодиён як донем, пас Қубодиён дорои таърихи 3500-сола мебошад. Агар ба бозёфтҳои таърихӣ назар афканем, маълум мегардад, ки ин сарзамин дар асрҳои VI пеш аз мелод арзи вучуд доштааст.

Бозёфтҳои нодиру қадима ва чандин шоҳони номдор ба мисли Кайқубодшоҳ аз таърихи куҳани Қубодиён шаҳодат дода, «Тахти сангин», «Қалъаи Мир», «Теппаи шоҳ», «Тахти Қубод», «Сафедмазор», «Куҳандиз», «Хуштармулло» ва боз чандин қасру тахти нақшин аз ҷумлаи ёдгориҳои беназири ин диёр мебошанд.

Маркази ноҳияи Қубодиён солҳои пеш маркази тамаддуни илму фарҳанг ва рушди иқтисодии минтақа буда, бозёфтҳои таърихи гувоҳи онанд, ки ин минтақа дар «Шоҳроҳи абрешим» ҷойгир буда, тавассути он шарқро бо ғарб мепайваст.

Номгуи соҳа	Воҳид	Миқдор
Саноат ва энергетика.	адад	19
Саноати масолеҳи сохтмон	адад	4
Саноати маҳсулоти нимтайёри доруворӣ	адад	1
Саноати маҳсулоти фармасевтӣ	адад	1
Корхонаҳои коркарди пахта	адад	2
Корхонаҳои хурди коркарди пахта	адад	9
Саноати хӯрокворӣ (коркарди меваю сабз.)	адад	1
Корхонаи коркарди пашм	адад	1

Сохтмон.		
Ташкилоти сохтмонӣ	адад	1
Нақлиёт.		
Шумораи умумии нақлиёт	адад	6869
Аз он ҷумла боркаш	адад	470
Автобусҳо	адад	111
Сабукрав	адад	5818
Аз он ҷумла шахсони ҳуқуқӣ	адад	100
Шахсони воқеӣ	адад	6769

Роҳ.		
Дарозии роҳҳо	км	178,5
Аз он ҷумла ҷумҳуриявӣ	км	34,5
Маҳаллӣ	км	144
Роҳҳои болопушаш сахт	км	171,3
Шумораи пулҳо	адад	17
Дарозии пулҳо	метр	185
Шумораи қубурҳо	адад	248
Дарозии қубурҳо	метр	2444
Шумораи коргарон	нафар	34

Алоқа.			
Қитъаи “Тоҷиктелеком”	техникии	адад	1
Стансияи телефонӣ		адад	1
Стансияҳои дастгоҳҳо	телефонии	адад	1190
Шуъбаи алоқа		адад	1
Шумораи коргарон		нафар	12

Ҳоҷагии манзилию коммуналӣ.		
Масоҳати манзил	м. кв	6664,12
Таъминоти манзил бо водопровод	ҳ.м	2,0
Хати водопроводи кӯчаҳо	км	11,5
Хати водопровод дар маҳалҳо ва ҳавлиҳо	км	5,5
Масофаи хати водопровод	км	17,5
Шумораи коргарони соҳа	нафар	27
Меҳмонхона (шахсӣ)	адад	2

Номгуи соҳа	Воҳид	Миқдор
Хоҷагии об		
Шабакаҳои обёрикунандаи байни хоҷагӣ	км	136
Шабакаҳои обёрикунандаи дохили хоҷагӣ	км	395
Заҳбуру заҳқашҳои байни хоҷагӣ	км	44,2
Истгоҳҳои обкашии давлатӣ	адад	25
Миқдори агрегатҳо	адад	60
Насосҳои обкаш	адад	13
Соҳаи хизматрасонӣ		
Шумораи муассисаҳо	адад	20
Шумораи коргарон	нафар	449

Соҳаи савдо		
Шумораи мағозаҳои ҷамъияти матлубот	адад	18
Шумораи кормандон	нафар	24

Маориф		
Коллеҷи омӯзгори	адад	1
Шумораи донишҷуён	нафар	845
Литсеи касби техникӣ	адад	1
Шумораи донишҷуён	нафар	201
Шумораи мактабҳо	адад	62
Шумораи литсейҳо	адад	2
Муассисаи таълимии хусусӣ	адад	1
Шумораи боғчаҳо	адад	4
Шумораи мактабпарваришгоҳ	адад	1

Фарҳанг		
Қасри фарҳанг	адад	1
Осорхона	адад	1
Марказҳои фарҳангӣ	адад	4
Мактаби санъати бачагона	адад	1
Шумораи кормандон	адад	96

Тандурусти		
Шумораи беморхона	адад	4
Кӯмаки аввалияи тибби санитарӣ	адад	1
Шумораи марказҳои саломатӣ	адад	16
Шумораи бунгоҳҳои тиббӣ	адад	34

Маркази санитарӣ- эпидемиологӣ.	адад	1
Шумораи марказҳо	адад	8

Варзиш.		
Варзишгоҳҳо ҳамагӣ	адад	8
Аз ҷумла бо ҷои нишаст	адад	2
Толорҳои варзиши	адад	7
Мактаби варзиши	адад	1
Шумораи варзишгарон	нафар	2000
Майдончаҳои футбол	адад	51
Майдончаҳои баскетбол	адад	29
Майдончаҳои волейбол	адад	60
Майдончаҳои туби дастӣ	адад	8
Варзишгарони унвондор	нафар	5
Кормандони соҳа	нафар	14
Шумораи ҷавонон	нафар	55316
Аз он ҷумла духтарон	нафар	28211
Шум. ҷавонони роҳбар	нафар	67
Аз он занони роҳбар	нафар	24

Филиалҳои бонкҳои дар ноҳия фаъолиятдошта
«Агроинвестбанк»
«Амонатбанк»
«Тоҷиксодиротбанк»
«Эсхата»
«Имон интерншл»
«Финка»
«Оксус»
«Хумо»
«Соҳибкорбанк»

ТАРКИБИ КИШТИ ЗИРОАТҲОИ КИШОВАРЗӢ БАРОИ ҲОСИЛИ СОЛИ 2018. (ГЕКТАР)

№	Номгӯи нишондиҳандаҳо	Майдон
1	Баланси замин ба 1.01.2017 сол	12985
	аз он кисти алафҳои бисёрсолаи солҳои гузашта	602
2	Майдони кист барои соли 2018-ҳамагӣ	12383

Саршумори ҷорво дар ҳамаи шаклҳои хоҷагидорӣ	Воҳиди ченак	Миқдор
Саршумори ХКШ	сар	47864
Аз он ҷумла модагов	сар	26527
Саршумори ХМШ	сар	113918
Аз ҷумла мешҳо	сар	41722
Парранда	сар	83109
Аз он ҷумла мокиёнҳо	сар	47019
Саршумори асп	сар	1254
Аз ҷумла байтал	сар	591
Оилаи занбури асал	оила	1229

ШУМОРАИ АҲОЛӢ ВА ҲОҶАГИҲО БА 1.01.2018 С.

№	Номгуи ҷамоатҳои шаҳраку деҳот	Шумораи хоҷагӣ	Шумораи аҳоли	Шумораи муҳоҷирони меҳнатӣ
1	Ҷамоати шаҳраки Қубодиён	1637	11741	275
2	Ҷамоати деҳоти Заркамар	2215	13130	1165
3	Ҷамоати деҳоти У.Назаров	3191	23321	1726
4	Ҷамоати деҳоти И.Ниёзов	2443	20028	1020
5	Ҷамоати деҳоти Н.Хусрав	3195	27801	1214
6	Ҷамоати деҳоти 20 солагии Истиқлол	4093	30905	1094
7	Ҷамоати деҳоти Тахти Сангин	4866	40958	2376
8	Ҷамоати деҳоти Навобод	1326	11376	769
	Ҳамагӣ	22966	179260	9639

Омодасоз:
Абдумалик Пошокулов,
мудири бахши иқтисод

ҲЕЧ КИМ ВА ҲЕЧ НИМА УНУТИЛМАЙДИ

9 МАЙ- 1941 -1945 ЙИЛЛАР ГИТЛЕР ГЕРМАНИСИ УСТИДАН ҚОЗОНИЛГАН БУЮК ҒАЛАБА БАЙРАМИНИНГ 73 ЙИЛЛИГИ ТОҶИКИСТОНЛИК СОВЕТ ИТТИФОҚИ ҚАҲРАМОНЛАРИ

1941-1945 йиллар Улуғ Ватан уруши жангчилари жасорати қалбларда мангу қолади. Зеро уларнинг қаҳрамонликлари мангуликка дахлдор. Бизнинг тинчлигимиз, осойишталигимиз учун курашган ота боболаримиз жасорат ва қаҳрамонликлари ҳар биримизни Ватанини севишга, унинг ҳар бир қаричерини аввайлаб, эъзозлашга, ҳимоя қилишга, керак бўлса, жон нисор этишга ундайди. Зеро Ватанини севиш иймондандир. Улуғ Ватан уруши жангчиларида немис-фашист босқинчиларига қарши беомон жангларда қаҳрамонона курашиб, азиз жонини берган шахидлар хотираси олдида бош эгиб таъзим этамиз. Улуғ Ватан урушидан соғ-омон қайтиб, яна уруш вайронларини тиклашга, мамлакатимизнинг иқтисодий равнақиға ҳалол меҳнатлари билан ҳисса

қўшган Улуғ Ватан уруши ветеранлари тинч ва фаровон ҳаётга шукрона айтиб, бу дунёни тарк этдилар. Ноҳиямизда уларнинг икки нафари шу кунга-до-рул омон кунларга етиб келиб, Тоҷикистонимизнинг мустақилияти берган улуғ неъмат тинчлик ва ободончилик, тараққиёт нишонларини кўриш бахтига муяссар бўлмоқдалар. Шулардан бири Ишмурод Ниёзов қишлоқ жамоати “Миришкор” қишлоғида истиқомат қилаётган 92 ёшли қаршилаган Усто Мамат бобо Тошматовдир. Уларга Яратгандан баракали умр, ёшларга эса улардан ибрат ва намуна олиб, ўз олдиларида турган Она Ватанимиз Тоҷикистон Қуролли кучларига ихтиёрий равишда бориб, Ватан сарҳадларини кўриқлашдек муқаддас ишга ҳисса қўшишни чорлаб қоламиз. Зеро

аждодларимиз жасоратлари шунга ундайди.

Иккинчи Жаҳон уруши (1 сентябр 1939- 2 сентябр

1945йиллар), Улуғ-Ватан уруши (22 июн 1941-2май 1945 йиллар) қисқача тарихига назар солиб,

ундан ибрат олиб, шу тинчлик кунларимиз қадрига етайлик!

Муҳаммад Исо

ТАЪРИХДА ЭНГ ДАҲШАТЛИ ДЕЯ НОМ ОЛГАН УРУШ

Улуғ Ватан уруши 1945 йилнинг 22 июнида эрталаб соат 6 оода бошланди. Германия фашистлари СССР блан урушмаслик тўғрисидаги Аҳднома (Бу аҳднома 1939 йил август ойида имзоланган “Фашист Германияси ва СССРнинг бир-бирига қарши урушмаслик тўғрисидаги Пакт”) ни хоинларча бузиб, Ватаними муқаддас тупроғига қонли ифлос аёғини қўйди. Худди шу кун унинг ҳарбий иттифоқчилари ҳисобланмиш Италия, Финландия, Венгрия ва Руминия ҳам СССРга қарши уруш эълон қилди. Совет иттифоқиға қарш душман жуда катта куч билан 5,5 миллион аскар ва офитсерни ташкил этган 190 дивизия, 3,7 минг танк, қарийб 5 минг ҳарбий самолётлар, 47 мингдан зиёд тўп ва минамиёт билан ҳужумга ўтди. Душман Қора денгиздан то Балтика денгизигача бўлган кенг масофада ҳарбий юриш қилиб, бирданига ҳужумга ўтди.

Таърихдан маълумки, Фашистлар 1922 йил Италияда, 1933 йил Германияда давлатни қўлга қиритиб, рўйроқ иккинчи жаҳон урушини ташкил қилишни тарғиб қилишарди. 1936 йил 25 ноябрда Германия ва Япония давлатлари “Коммунистларга қарши пакт”ни имзолашди. Бунга 1937 йилда Италия ҳамроҳ бўлди. Англия, Франция, Америка давлатларининг ўша вақтдаги бошлиқлари Германия тезроқ СССРга қарши жанг эълон қилсин, дея интизор эди. Чунки уларнинг СССРга нисбатан душманлик кайфиятлари жуда баланд бўлган. Шу мақсадда Англия, Франция, Италия давлатлари бошлиқлари 1938 йил 29-30 сентябрда Мюнхен шаҳрида Фашистик Германия давлати бошлиқлари билан учрашиб, Германияга Чехославакиянинг Судети вилоятини тақдим этди. Бу тарихда “Мюнхен суикасди” номи билан юритилади. Аммо 1939 йилда Чехославакияни забт этди.

1939 йил 1 сентябригача Европанинг аксарияти давлатлари аллақачон Фашистик Германия таъсирида эди. 1939 йил 1 сентябрида Германия Полшага қарши ҳужум уюштирди. Англия ва Франция Полшанинг иттифоқчиси эди. Шунинг учун бу давлат ҳукумати 1939 йил 3 сентябрда Германия фашистларига қарши жанг эълон қилди. Шу тариқа иккинчи жаҳон уруши бошланиб кетди. Б жанг 1945 йил 2 сентябрда СССРнинг Японияни тор-мор этгунигача давом этди. Бу жангда 72 давлат иштирок этиб, уларнинг қуролли кучлари сафида 110 миллион нафар солдат ва офитсер иштирок қилган эди. Жанг амалиётлари эса 40 давлат территориясида бўлиб ўтди. (Маълумотлар Намоз Ҳотамовнинг (Тоҷикистон дар солҳи Чанги Бузурги Ватани ва азнавбаоқароркунии баъдиҳанг (солҳи 1941-1950) Душанбе-2010, ҳамда Давлат Халил ва Фозил Абдурашитовларнинг “Шуҷоат баҳри Ватан” Қубодиён-2010 китобларидан олинди.)

Бу жанг инсоният тарихида энг

даҳшатли жанг ҳисобланиб, 1418 кечаю кундуз давом этди. Собиқ СССР давлати Германия фашист босқинчиларини тор-мор этиб, нафақат ўз Ватанини, балки тамоми Европа давлатларини фашист чангалидан ҳолоқ этди. 1945 йилнинг 16 апрелидан то 2 майгача Берлин муҳорибаси яксон этилди. 1945 йил 30 апрел кун Совет қўшинлари Берлин Рейхстагини ишғол қилишди. Берлин Рейхстаги устига сержант Егоров ва Кантариялар СССР давлатининг байроғи-Ғалаба байрамини қадашди. 1945 йилнинг 8 майида Берлин яқинидаги Карлсхорсти шаҳрида Германия енгилганини расман тан олиб, протоколга имзо чекди. Шу муносибат билан 9 май Ғалаба байрами сифатида нишонладиган бўлди Шу тариқа нафақат СССР балки Европа халқлари озодлиги таъмин этилди. Ғалаба ўз-ўзидан амалга ошмаган. Агар биринчи Жаҳон урушида 36 давлат ва бир ярим миллиард аҳоли иштирок этган бўлса, Иккинчи жаҳон урушида 61 давлат ва 1,7 миллиард аҳоли иштирок этди. СССРнинг ўзидан 120 дан ортиқ миллат вакиллари қўлни-қўлга бериб, елкама-елка туриб фашизм балосига қарши аёвсиз кураш олиб боришди.

Қубодиён (Микоянобод) ноҳиясидан 2700 нафар сарбоз бу жангда иштирок этишди. 1945 йил 5 майда қўлга киритилган ғалаба осонлик билан қўлга киритилган эмас. Миллионлаб одамларнинг қаҳрамонликлари, шахид кетган жонлари эвазига қўлга қиритилган. Иккинчи жаҳон уруши, (Улуғ Ватан уруши ҳам унинг таркибига киради), жуда катта талафот ва харобаларга сабаб бўлди. Фашистлар 1710 шахру шаҳрак, 70 мингдан зиёд қишлоқларни пурра ёндириб, харобазорларга айлантирди. 25 миллион одам жойсиз, паноҳсиз қолди. 31850 саноат корхонаси, 65 минг километр темирйўл, 4100 темирйўл станцияси, 98 минг колхоз, 1876 совхоз, 84 минг мактаб, техникум, олий мактаб, 40 минг китобхона ер билан яксон қилди. 43 минг китобхона куйдириб

ташланди. Ҳатто 5 миллион мукааметр Украинанинг серҳосиб қора тупроғидан Германияга олиб кетилди. Бу ишларнинг барчаси Гитлернинг топшириғи билан амалга оширилди.

Жангнинг биринчи кунларидаёқ И.В.Сталин “ Гап СССР давлатининг ҳаёт ва мамоти, СССР халқларининг ҳаёти ва марги, Совет халқларининг озодлиги ёки бир умр немис- фашистлар қўлида бир умр қолиб, қўллик асорати остида яшаши ҳақида бормоқда ” дея СССР халқиға мурожаат қилган эди. Шундан сўнгра 112 миллат вакиллари бир ёқадан бош чиқариб, бир жон бир тан бўлиб, ғаддор душманга қарши беомон жанг қилишиб, ғалабани таъминлашда ўз ҳиссасини қўшди. Ғалаба жанговарларимизнинг шижоати туфайли амага оширилди. 11603 нафар Қуролли кучлар сафида хизмат қилган турли миллат вакиллари қаҳрамонлиги учун Совет Итифоқи Қаҳрамони юксак унвонига сазовор бўлишди. Шуларда 54 нафари Тоҷикистондан юборилган солдат ва офитсерлар эди.

1945 йил 2 сентябр кун Япония Амрико Линкорни “Миссури”сида таслим бўлганлигини тан олиб, имзо чекди. Шу билан Иккинчи Жаҳон уруши тамом бўлди. Хонумонсўз урушда 50-55 миллион нафар жаҳон халқи ўз жонини талафот берди. Танҳо Совет давлатидан 20- 30 миллион нафар одам ҳалок бўлди. Тоҷикистон Республикасидан юборилган 90,579 нафар жангчи бошқа жанг майдонларидан қайтмади.

Улуғ Ватан уруши йилларида фронт ортидаги колхозчи ва ишчилар кечаю кундуз меҳнат қилиб ғалабани таъминлашга ўз ҳиссасини қўшишди. Улуғ Ватан уруши ғалаба билан тугагач, 102 минг ишчи-деҳқонлар, зиёлилар мамлакатнинг юксак орден ва медаллари билан мукофотланишди.

Файзали Қурбоннов, тарих фанлари номзоди.

7 МАЙ - РАДИО ВА АЛОҚА ХОДИМЛАРИ БАЙРАМИ

ДИЛЛАРНИ ДИЛЛАРГА ВАСЛ ЭТИБ

“Тоҷикистон истиқлолияти йиллари давомида алоқа хизмати ривож топди. Аини кунларда биз ишлаб турган телеком ва почта биноси 1989 йил 18 сентябрда қуриб, фойдаланишга топширилган эди. Утган бу йиллар давомида алоқа хизмати идораси ходимлари минглаб мижозларига намунали хизмат қилди. Бу йил 60 баҳорни қарши олдим. 1979 йилнинг 2 декабридан бери шу ташкилотда ишлайман. Аини кунларда ноҳия ЧСК “Тоҷиктелеком” ташкилотининг етакчи мутахассиси сифатида меҳнат қилмоқдам. Бу ташкилотда кўплаб ўз касбининг усталари ишлаган. Уларнинг кўпчилиги эндиликда меҳнат нафақасидадирлар. Фикримиз холи бўлмаслиги учун баъзиарини ёдга олиш бурчимиздир. Эгамбердиев Зиёдулло, Тоғаймурод Шеров, раҳматли Нормурод

Худойқулов, телефонистка Сора опа Раҷабова, Мавлуда Раҷабова, Фазилат Раҷабова, Мавжигул Каримова, Светлана Райченко, Мушкинисо Раҳмонқулова, Боймурод Абдуназаров, марҳум Дўстмурод Жумаев, аини кунларда стансия алоқа устаси бўлиб фаъолият юритаётган Муртоза Очиладиев, қишлоқ алоқаси устаси бўлиб ишлаётган Абдуғаффор Лақаев, васлчилар Саодат Ҳотамова, Раъно Юлдошева кабилар идорамизнинг фахри ҳисобланишади.

Жорий йилнинг ўтган ойлари давомида ноҳия техник қиттаси ЧСК “Тоҷиктелеком” ташкилоти таъриф даромади белгиланган нақшадаги 21450 сомонга кўра 79,2 фоиз ижроси таъмин этилди. Аҳолига пулли хизмат кўрсатиш нақшага кўра 76,2 фоиз яъни 3430 сомонни ташкил этди.

Қиттанинг дебитор қарзи 2018 йилнинг 1 январиди то шу кунгача 72005 сомони-ни ташкил қиладики, қуйидаги маҳаллий бюджет ташкилотлар Носир Хусрав номли қишлоқ жамоати 102,28 сомон, ноҳия маориф раёсати 4701,06 сомон, МНДСЭ идораси 1037,51 сомон, коммунал идораси 760 сомон, Ёшлар, варзиш ва сайёҳлик бўлими 1271, 54 сомон, саломатлик Маркази 868,12 сомон қарздор бўлиб, дебитор қарзларни ўз вақтида қайтаришни чўзмокдалар.

Ноҳия техник қиттаси ЧСК “Тоҷиктелеком” ташкилоти қошида штаб ташкил қилиниб, қарзни ундириш чораларини кўриш ҳар бир штаб аъзоси зиммасига юклатилган.

Жорий йилнинг бу кунгача 12 телефон нуқтаси аҳолига ўрнатиб берилди. 2 километр ТПП 20 х10, 0,1 кабелли, 0,1 километр 50х10 ТПП тамғали кабелли таъмирдан чиқарилди.

Жорий йилда 732 телефон нуқталари ишлаб турибди. Аҳолига эса 12 телефон нуқтаси ишлаб турибди. Ноҳия техник қиттаси ЧСК “Тоҷиктелеком” ташкилотида 6 нафар малакали ходимлар халққа хизмат қилмоқда. Шу фурсатдан фойдаланиб, барча Ноҳия техник қиттаси ЧСК “Тоҷиктелеком” ташкилоти ишчи ходимларини 7 май - Радио ва алоқа байрами билан чин дилдан табриклайман.

Зоир Ҳотамов,
ноҳия техник қиттаси
ЧСК “Тоҷиктелеком” ташкилоти етакчи мутахассиси

МАҲАЛЛАДОШЛАРИМ БИЛАН ФАХРЛАНАМАН

Улуғ Ватан урушига қубодиенимиздан 2700 нафар солдат кетган. Шулар қатори мен маҳалла раиси бўлиб ишлайдиган Ишмурод Ниёзов номли қишлоқ жамоати “Чорбоғ” қишлоғидан ҳам кўплаб жангчилар Ватан озодлиги учун немис-фашист босқинчиларига қарши мардонавор жанг қилишган. Уларнинг айримлари жанггоҳларда шахид бўлган бўлса, айримлари соғ-аломат қайтиб келишиб, урушдан кейинги яқсон бўлган иқтисодий кўтаришга ўзларининг муносиб ҳиссаларини қўшишган.

Урушдан кейин турли вазифаларда умрининг охирида дурадоргар уста бўлиб ишлаган ҳозирда 92 ёшни қаршилаётган Тошматов Мамат бобо (суратда чапдан биринчи) 1944 йилнинг декабри охирида ҳарбий хизматга қақрилиб, аввал қисқа муддатли ҳарбий тайёргарлик курсларидан ўтган. 211- ўқчи полки сафида хизмат қилиб, Ғалаба байрами хабарини эшитишда. Сўнгра 48 – танк полки ҳайатида ва 490-база сафида 1950 йилгача хизмат қилиб, уруш вайроналарини тиклаш ишида фаол иштирок этди. Қайтиб келиб, “Пахтакор” колхоз ва ноҳия қурилиш идораларида дурадгор уста бўлиб меҳнат қилди. Ҳозир у кишини турли тadbирларда учратасиз. У киши билан суҳбат қилсангиз, кўнгил яйрайди. Шу кунларга етганига шукрона айтади.

Яна бир колхоздошим раҳматлик Алланазаров

Жума 1942 йилда ҳарбий хизматга қақрилиб, 268-ўқчи полки сафида, 48-умумий ўқчи дивизия сафида Совет иттифоқи маршали 1-Украина Фронти Кумондони И.С. Конев раҳбарлигида жангга кириб, ғаддор душманга қарши мардонавор курашган.

Яна бир қишлоқдошим Мамутов Тошмат 1942 йил ҳарбий хизматга қақрилган. Киев учун бўлган шиддатли жангларда қатнашиб, ўнг қўлидан яраланади. Жангдан ярадор бўлиб қайтгач, дала тут қаровули, хат ташувчи почталон вазифаларида ишлаб, дунёдан ўтиб кетди.

Хўжақулов Жума 1944 йилда қуролли кучлар сафига қақрилиб, 508-жанговор полк ва 96-умумий ўқчи полки сафида мардонавор жанг қилиб, Украина ва Прага шаҳрини озод қилишда қатнашиб, 1945 йилнинг февралда чап қўлидан яраланади. Даволаниб чиққач, 1945 йилда тиббий комиссия қарори билан уйига жавоб берилди. То вафотигача бу киши дала бригадири эди.

Шунингдек, Шукуров Хўкмулло, Сулаймонов Хайриддин, Эрнатар Худойбердиев, Маматкарим Жавлиев, Ишмурод Сайдалиев, Қурбоннов Хўсан, Ҳазратқул Бердалиев, Тўйчиев Дилшод, Бозоров Болта, Норматов Нурмат, Назиров Қурбон, Бобиев Исҳоқ, Жумаев Қўкан, Раҳимов Ҳожиқурбон, Очиладиев Ғози, Элмуродов Боймурод, Юлдошев Намоз, Тоғаев Қурбон, Юсупов Мамад, Шаропов Тоғаймурод, Саидов Ишмурод (Аллоҳ раҳматига олган бўлсин) сингари кўплаб қишлоқдошларим немис – фашист босқинчиларига қарши жанг қилиб, она қишлоқларига айримлари ярадор, баъзилари тўрт мучаси соғ ҳолда қайтиб келиб, собиқ “Пахтакор” колхозда турли вазифаларда ишлаб, баъзилари 80- 90 ёшга етишиб, бу фано дунёни тарк этдилар Улар гарчи дунёдан кўз юмган бўлса ҳам, халқ қалбид а мангу яшайди. Улар босиб ўтган йўл ибратли йўлдир.

Дона Ҳожи Пўлатов,
И. Ниёзов қишлоқ жамоати “Чорбоғ”
қишлоғи маҳалла комитети раиси

ЗОДРУЗ МУБОРАК!

Мақомоти иҷроияи ҳоқимияти давлати ноҳия кулли кормандони мақомоти андозро бо иди касбиашон, ки рӯзи 4-уми май аст, табрику таҳният намуда, ба онҳо хонаободӣ, сарбаландӣ. саломатӣ ва ҳама хушбахтиҳои оламро таманно намуда, дар кор ва фаъолиятҳои орзуманди музаффариятҳои нав ба нави касбӣ мебошанд. Ҳайатӣ эҷодии рӯзномаи “Тахти Қубод” сардори нозироти андоз Наимов Нуралӣ ва дар шахсӣ ў тамоми кормандони ин ниҳодро бори дигар ба ин сана табрик намуда, хоҳони хушбахтиву саломатии кормандони соҳаи андозии ноҳия аст.

Олим ва устоди гиромикадр Эшдавлат Сафаров, ҳаёти худро пурра ба соҳаи маориф таълиму тарбияи насли наврас бахшидааст. Ў табиатан дар муҳити илму адаб рӯида, аз хурдӣ дар ин руҳия тарбия ёфтааст. Ў дар тўли фаъолияти пурсамар шоғирдони зиёдро ба камол расонда, таҷрибаи бойи касбӣ андӯхтааст. Устод Э.Сафаров ҳаргиз наметавонад худро бе муҳити муассиса хушҳол ҳис намоёнд. Дар симои омӯзгори чавон чавонии худро пеши назар оварда, аз донишу таҷрибааш онҳоро баҳравар мегардонад.

Чун устоди гиромикадр номзади илмҳои педагогӣ, дотсент Эшдавлат Сафаров ин моҳ аз баҳори 76-уми ҳаёт истиқбол менамояд, барояшон саломатии бардавом хоста, зинаҳои боз ҳам баландтари умр ва сикатмандию хушрузиро барояшон аз даргоҳи Илоҳӣ таманно менамоям.

Бо эҳтироми самимӣ, устодон ва донишҷӯёни Коллеҷи омӯзгорӣ

ЭЪТИБОР НАДОРАД

Номаи камоли гумшудаи №237381 дар бораи хатми синфи 10 ки онро соли1989 МТМУ-и №28-и ноҳияи Қубодиён ба Нуров Зоир Қандилович додааст, эътибор надорад.

Дода шуд маълумотномаи мазкур дар он хусус, ки Шаҳодатнома дар бораи бақайдгирии давлатӣ дар китоби бақайдгирии ҳуҷҷатҳои ҳуқуқмуайянкунанда тахти №359/18 аз 24.04.2018 дараҷаи №0029653 дар асоси қарори рависи ноҳия аз05.04.2016 №209 дар майдони 0,10га ба номи шаҳрванд Тулаганова Зухро дода шудааст эътибор надорад.

Номаи камоли гумшудаиАБ №241149 дар бораи хатми синфи 11, ки онро соли 2000-2001 МТМУ№ 8-и ноҳияи Қубодиён ба Шарифов Абдурашид Сайъумронович додааст, эътибор надорад.

Номаи камоли гумшудаиТШ №20065728 дар бораи хатми синфи 11, ки онро соли2003-2004 МТМУ№ 9-и ноҳияи Қубодиён ба Бобоев Фарид Раҳматуллоевич додааст, эътибор надорад.

ТАЪЗИЯ

Шўрои собиқадорони ҷангу меҳнати ноҳия аз даргузашти

Тилабов Худойшукур

- собиқадори меҳнат, дорандаи Ордени Ленин, Ордени Байрақи Сурхи меҳнат, Лауриати мукофоти комсомол, корманди шоистаи Тоҷикистон, устоди пахтаи ҚТ саҳт андӯхгин буда, ба фарзандон ва ҳешу наздиқони марҳум изҳори тасалият гуфта, аз даргоҳи Худованд барояшон сабри ҷамил хоҳонем.

ҲИҚМАТ

Рўзе подшоҳ Султон Салим дар бозор чарх мезад. Чашмаш ба кабкфуруше мерасад. На-здаш меравад. Чашмаш ба кабкфуруше мерасад.Наздаш меравад. Қимати кабкҳоро мебинад. Нархи кабкро 1 танга тилло, аммо боз дар қафаси алоҳида кабке ҳаст, ки қиматашро 100 танга тилло меғўяд.

Султон Салим мепурсад:

-Чаро дигар кабкҳо 1 танга тилло, аммо ин кабки дар қафас буда 100 танга тилло?

Кабкфуруш меғўяд:

Ин кабке, ки 100 танга тилло арзиш дорад, чунон садое дорад, ки дигар кабкҳоро наздаш ҷамъ мекунад ва барои дастгир карда ни дигар кабкҳо бароям кўмаки зиёде мешавад.

Султон Салим 100 танга тилло дода, кабкро мехарад. Султон Салим кабкро гирифта, сарашро аз тан ҷудо мекунаду меғўяд:

Оқибати қамффуруши ҳамин аст.

Мантик: Ягон баҳона хоиниро намебахшад. Хоин бояд ҷазо бувинад, то дарс ба дигарон шавад.Яке аз бузургонамон фармудааст: «ушмани худатро бубахш, аммо душмани ватану миллатро асло».

ТАХТИ ҚУБОД

Муассис: Мақомоти иҷроияи
Ҳоқимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

САРМУҲАРРИР
САЙФУЛЛОЗОДА АДОЛАТ

Нишонии мо: 68943, н. Қубодиён,
кўчаи И. Сомонӣ 88.

Рўзнома 23 декабри соли 2013 тахти №0307/ рз дар Вазорати Фарҳанги ҚТ ба қайди давлати гирифта шудааст.

Рўзнома ба хотири гуногунандешӣ мақолаҳо чоп мекунад, ки ба мавқеъ ва назари ҳайати эҷодӣ метавонад мувофиқат накунад ва зимнан идораи нашрия масъулиятро ба дўш нагирад, дастхат ва суратҳо баргардонида намешавад.

Телефон барои тамос:
93-842-36-25

Рўзнома бо теъдоди 3100 нусха дар матбааи «Мега-принт» нашр шуд.